STADIÓN

23

HOKEJ

PRAHA ’78

23 (1301) ● Ročník 26
6. června 1978 ● 3 Kčs

INSPIROMAT

Dr. ZDENĚK ANDRŠT, předseda výboru Svazu ledního hokeje ÚV ČSTV: „Hokejové mistrovství světa v Praze mělo vysokou úroveň jak po stránce sportovní, tak i společenské."

•

Dr. GÜNTHER SABETZKI, prezident LIHG: „Kvalita rozhodčích zaostává za úrovní hráčů."

RICK HAMPTON, kanadský obránce: „Pokud chceme uspět, musíme hrát hokej a ne sedět na trestné lavici. Stále jsme poráženi vylučováním. Vyloučený hráč znamená v utkání s evropskými mužstvy téměř automaticky gól v naší síti."

KAREL GUT, trenér týmu ČSSR: „Byli jsme svědky nejlepšího šampionátu posledních let. Zásluhu na tom mají všechna mužstva. I ta, co v závěru bojovala o sestup. Ještě nikdy tyto týmy nehrály s favority tak vyrovnané partie!"

JOHN ZIEGLER, prezident NHL: „Nikdy nezapomenu na zápas, v němž hokejisté ČSSR porazili Kanadu 5:0. Neviděl jsem ještě žádný tým hrát tak dobře a žádné mužstvo na světě by proti takovému výkonu neobstálo."

Dr. JÁN STARŠÍ: „Hokejisté Sovětského svazu vděčí za vítězství především vynikající fyzické kondici a skvělému Treťjakovi."

JIŘÍ CRHA, brankář ČSSR: „Takový zápas jako SSSR—Kanada 4:2 jsem neviděl snad pět let!"

•

VIKTOR TICHONOV, trenér týmu SSSR: „Došlo na má slova — šampionátem neprošlo žádné mužstvo bez porážky."

FRANTIŠEK ČERNÍK, útočník ČSSR: „Myslel jsem, že na titul bude stačit sedmnáct bodů . . ."

KALEVI NUMMINEN, trenér Finska: „Naše vítězství nad Kanadou je mezníkem ve finských hokejových dějinách. Poprvé se nám podařilo porazit Kanaďany na mistrovství světa!"

PER OLOV BRASAR, útočník Švédska: „Nevyměnil bych účast na mistrovství světa za účast ve Stanley Cupu."

MIROSLAV DVOŘÁK, obránce ČSSR: „Nejhůř se mi hrálo na Petrova, Dionna a Balderise."

PETER LOPRESTI, brankář USA: „Jiří Holeček je superhvězdou první velikosti. Obdivuji jeho bleskové reakce."

ARKADIJ ČERNYŠEV, předseda ústřední trenérské rady hokejového svazu SSSR: „Jen nasazení a zaujetí pro hru — byť je sebevětší — k vítězství nestačí. Shakespeare řekl, že jen tam, kde je silná mysl, má dílo pravou hodnotu. To platí i pro hokej!"

HANS LINDBERG, trenér Švédska: „Držet krok s mužstvy SSSR a ČSSR, která se plánovitě připravují celý rok, je dnes velmi obtížné. Obstojí jen fyzicky nejlépe připravený celek s bohatým rejstříkem a myšlením hráčů na co možná nejvyšší úrovni."

IVAN HLINKA, kapitán týmu ČSSR: „K vynikajícímu hokeji by vždycky měli být i vynikající rozhodčí . . ."

JIŘÍ HOLEČEK, brankář týmu ČSSR: „Není možné, aby se brankář ze dne na den naučil chytat nebo to zapomněl. Může být jen nervózní nebo klidný. Vždycky u něj záleží především na psychice."

VLADIMÍR MARTINEC, útočník ČSSR: „Hráli jsme dobře, bojovali jsme, dokázali jsme zachránit i téměř ztracené zápasy, ale v tom posledním nám chybělo drobátko štěstí."

•

PAVEL RICHTER, útočník ČSSR: „Jak se mi hrálo s Ivanem Hlinkou? Je to velký hokejista a velký šéf."

HARRY HOWELL, trenér Kanady: „Jsem šťastný! „Ještě nikdy jsem nebyl na mistrovství světa a mohu říci, že to bylo krásné. Velký dojem na mne udělala mužstva SSSR, ČSSR a Švédska. Jsem spokojen i s naším třetím místem. Vždyť jsme získali po deseti letech opět pro Kanadu medaili!"

•

BOHUSLAV EBERMANN, útočník ČSSR: „Kdyby po skončení šampionátu šli všichni hokejisté k doktorovi, dostal by každý z nich neschopenku minimálně na čtrnáct dní."

GÖRAN HÖGOSTA, brankář Švédska: „Nejnebezpečnějším útočníkem letošního šampionátu byl určitě Hlinka."

44. MISTROVSTVÍ SVĚTA A 56. MISTROVSTVÍ EVROPY V HOKEJI JE UŽ HISTORIÍ

KRŮČEK OD ZLATA

Pražská Sportovní hala viděla 40 dramatických zápasů a další korunovaci sovětského hokeje. Naši hokejisté prohráli v posledním utkání celého šampionátu s týmem SSSR 1 : 3 a jedna jediná branka znamenala, že neobhájili tituly mistrů světa a Evropy z Katovic a Vídně. A tak se nejvíce radovali kapitán sovětské reprezentace Boris Michajlov a jeho spoluhráči.

Texty: LUDĚK BRÁBNÍK, VÁCLAV FOLPRECHT, RICHARD KOZOHORSKÝ, MILOŠ KRATOCHVÍL

Snímky: JIŘÍ PEKÁREK, DALIBOR RICHTER, JAROSLAV SKÁLA

Kreslené vtipy: NEPRAKTA

HICKEY

NA MS PADLO 322 BRANEK, O TITULU MISTRA SVĚTA ROZHODLA NAKONEC JEDINÁ

ÚSPĚŠNĚ, ale bez radosti...

... řekl na televizní besedě po skončeném šampionátu Karel Gut a ta slova byla tak výstižná, že se nejlépe hodí i jako titulek k tomuto komentáři.

Konečné nominaci našeho týmu předcházely určité rozpaky. Na poslední chvíli se rozloučil Pospíšil. Bylo nutno do nejzazší meze čekat, jak dalece se vylepší zranění Augusty, Pouzara a Hlinky. Pak podali opětovně vynikající výkony v přípravných zápasech proti Kanadě brankář Crha i křídelní útočník Černík, a jejich povolání do týmu znamenalo odložení nominace na den před zahájením mistrovství. Nicméně se tato poslední změna ukázala jako domyšlená a naprosto správná.

Jako v mnoha posledních sezónách byl i tentokrát československý tým výborný bruslařsky, technicky, takticky, kombinačně. I tentokrát byl kolektivem moudrým, ukázněným a vysoce morálním. Zvládl několik utkání, která nakonec vedle samotného hokejového kumštu rozhodla právě bojovnost. Otočení zápasu s Finy za stavu 1:4, dvoubrankové vítězství nad Sověty v prvním střetnutí a těsné výhry v poměru 3:2 nad Švédy a v odvetě nad Kanaďany. Všechny tyto zápasy byly hrány „na doraz" a úsilí do nich vložené nám pak chybělo právě v posledním zápasu šampionátu. K dalším faktorům, které měly vliv na naše umístění, patřila zranění několika klíčových hráčů v závěru turnaje. Stejně i skutečnost, že ne všichni si dokázali udržet formu, jakou vykazovali dlouhou dobu během vyčerpávající domácí vrcholné soutěže. Výkony značného počtu hráčů však byly obdivuhodné.

Jirka Holeček, pro něhož poslední střetnutí na mistrovství bylo konečnou reprezentační beneficí, byl (jako už čtyřikrát před tím) opět vyhlášen nejlepším brankářem šampionátu jak novináři, tak direktoriátem. Fantastickou střeleckou produktivitu prokázali i tři naši leví křídelní útočníci. Přesto, že jim herní systém týmu ukládá k plnění snad nejkomplikovanější a nejdůležitější obrannou činnost. Pouzar a Černík skórovali v turnaji sedmkrát, plzeňský Ebermann oficiálně šestkrát, to mu ale rozhodčí Dombrovskij v utkání proti NSR omylem nepřipsal branku po střele Kajklově, kterou ještě Ebermann tečoval. Jedenadvacet branek levých křídelních útočníků a z nich mnohé klíčové, které přivedly v utkáních zvraty, nebo je definitivně rozhodly.

Co ještě vykazují záznamy z našich zápasů? Nejčastěji na ledě při vstřelených brankách byl Bubla (22×), ale byl to také on, který byl nejčastěji na ledové ploše když skóroval soupeř (12×). Zajímavý je i pohled na úspěšnost jednotlivých pětek. Velmi úspěšná byla pětice vedená středním J. Novákem. (Nejčastější křídla Martinec a Ebermann, zadáci Kaberle a Zajíček.) Pětkrát vyhrála, dvakrát remizovala. Pětka P. Šťastného vyhrála šestkrát, remizovala dvakrát a jednou prohrála. Hlinkova formace odehrála všech 10 zápasů. Čtyřikrát vítězně, třikrát nerozhodně a třikrát s porážkou. (Dvakrát se SSSR a jednou se Švédy.)

Velmi dobře hrál náš tým v oslabení a slušně přesilovky. V oslabení jsme bojovali 27krát a dostali jen 4 góly. (Z toho 2 od Finů). Přesilovku jsme hráli 47krát a skórovali 11krát, což znamená přibližně využití každé čtvrté přesilovky.

Kolektivní výkon našeho týmu byl tedy velmi dobrý, ocenění jednotlivců je dáno hlasováním novinářů do All Star týmu (Holeček, Bubla, Hlinka) a vyhlášením nejlepších hráčů direktoriátem LIHG. (Holeček).

SOVĚTSKÝ SVAZ

Od odchodu náročného, energického a zásadového kouče Anatolije Tarasova neměl tým SSSR vzestupnou tendenci. Viktor Tichonov je právě tím mužem, který ho nyní může stoprocentně nahradit. Vynikající pedagog a psycholog. Osobnost, která si umí získat autoritu. Odborník, jehož tréninkové formy jsou bohaté, pestré, účinné a vysoce organizované. Na mistrovství připravil své svěřence opravdu skvěle.

Tým SSSR hrál opět bleskově, kolektivně. K hlavním atributům jeho hry patří vynikající fyzická kondice, bruslení, přesnost, bohatost, vtipnost a rychlost přihrávek a kombinací, neustálé měnění míst a pohyb hráčů s kotoučem i bez něho. Mužstvo zjednodušilo a zdůraznilo závěr akcí, lépe organizovalo obrannou činnost. Vedle rutinérů z první útočné formace, dále Kapustina, Malceva a už i Balderise, obránců Cygankova, Lutčenka, Vasiljeva a gólmana Treťjaka, se výrazně prosadili i noví, mladí: bratři Golikovové, Makarov i zadáci Fetisov, Biljaletdinov a Pervuchin. Až jednou odejdou Michajlov, Petrov a Charlamov, velké problémy už mužstvu nevzniknou.

KANADA

Kanaďané opět demonstrovali, v čem jsou jejich přednosti, ale i „minusy" v porovnání s evropským hokejovým pojetím. Udivuje jejich nasazení, tvrdost, dravost v jízdě za kotoučem, síla paží, hlavně předloktí. Je téměř nemožné, aby jim někdo nadzdvihnul hůl. Na bruslích mají obrovskou stabilitu a stále se řídí svým starým zákonem: nejdřív muž — potom kotouč. Jsou mistry v řešení individuálních situací, na druhého se spoléhají až opravdu v nouzi nejvyšší. Neexistuje, aby někdo z nich nešel bez bázně jako první k ohrazení. Jsou králové mantinelů.

Většina pozorovatelů se shodla na tom, že letošní kanadský tým byl lepší, než ten loňský z Vídně. Přesto je však možné vytušit za těmi tvrzeními spíš dobrou vůli. Pravda, jejich vystupování bylo proti loňsku přijatelnější, přesto není možné přehlédnout, že v soutěži slušnosti skončili opět bez konkurence na posledním místě, o plných 41 bodů za NSR, o které se běžně tvrdilo, že usadila na nadměrnou a neúnosnou tvrdost. Vzdálenost Kanaďanů od fair-play pojetí dokumentuje 52 dvouminutových trestů, dva pětiminutové a pět desetiminutových. Záludnost Paiementa, neúnosnou agresivitu Shanda a stálou vysokou hladinu adrenalinu v krvi Ungera lze k hráčům jiných týmů jen těžko přirovnat.

Proč nad tím vším zamhuřovat oči? Proč se také snažit Kanadě se stále přizpůsobovat? Celý svět jim loni nesmyslně ustoupil v jejich požadavku, aby bylo mistrovství světa odsunuto ještě o další jarní týden, aby mohla Kanada poslat na šampionát silnější tým. Když se tak stalo, v Kanadě si zase o ten týden posunuli zápasy kvalifikačních bojů o Stanleyův pohár. Kanadě zkrátka stále moc vyhovuje tvrzení, že nemohou hrát na MS se svými nejlepšími. Kdysi chtěli hrát na světových šampionátech i s profesionály. Teď mohou. Kvalita hráčů, které na ně vyšlou je už jen a jen jejich záležitostí. Evropa by se na jejich vnitřní problémy už měla přestat ohlížet a omlouvat je.

ŠVÉDSKO

Vikingové v podstatě zklamali. Všichni vědí, že jejich mužstvo trpí stálým odběrem hokejové krve do zámoří. Všichni vědí, že hrají poslední světové šampionáty prakticky s „béčkem". Ale i s těmito celky na předcházejících mistrovstvích překvapovali. Letos jejich hra nejen nepřinesla překvapení, ale byla i bezkrevná, oku nelahodící, spíš průměrná. Po Lindbergovi přijde nyní opět nový trenér a opět podstoupí to nekonečné sisyfovské snažení už tolikrát směřující k vrcholu kopce a přece vždycky znovu a znovu začínající dole v údolí.

DVĚ POZNÁMKY

O hře dalších čtyř oddílů A skupiny píšeme na jiném místě. A tak závěrem ještě dvojí zamyšlení. První patří rozhodčím.

„Mám-li být upřímný, mám ke způsobu řízení zápasů vážné výhrady. Velké, často do očí bijící prohřešky přehlíželi, zatímco malá provinění trestali. Takhle by se rozhodčí mohli stát brzdou dalšího vývoje světového hokeje." To řekl zasloužilý trenér SSSR A. I. Černyšev.

„Úroveň rozhodčích nedosahuje úrovně hráčů," přiznal lakonicky po šampionátu prezident LIHG Dr. G. Sabetzki.

Nelze, než souhlasit. Obě tvrzení lze doložit desítkami příkladů. A skutečnost, že se na celém hokejovém světě nenajde druhý sudí, takže Američan Pierce musel pískat poslední den dva zápasy, je toho dokladem. (Mimochodem, za dlouhá léta posledních světových šampionátů jsme ze zámoří tak slabé zástupce rozhodcovské píšťalky neviděli.)

Druhá poznámka patří době a délce mistrovství. Je dobře, že pořadatelé příštího MS v Moskvě předsunuli termín mistrovství na polovinu dubna. Nový systém šampionátu znamenající jeho zkrácení by měl být kladnou odpovědí na mnohaleté přání všech.

Peter Šťastný zvyšuje na 5:3! Treťjak je na lopatkách, Fetisovův zákrok přišel pozdě . . .

KAŽDÝ ZÁPAS JE JINÝ

Stará hokejová pravda. A zcela vystihuje atmosféru všech utkání našich i sovětských hokejistů. Kdysi platilo, že kdo dá první branku — vyhraje. Tohle už dávno neplatí, ale pražská Sportovní hala starou tradici připomněla.

Každé utkání bylo jiné a přece se v některých momentech podobalo jako vejce vejci. Oba soupeři dali do hry nejen vtip, ale především notný kus dřiny a hlavně se čekalo na chyby soupeře. Ty musely zákonitě přijít. Uvědomme si, že se hokej hraje stále rychleji a že rychlost hráčů mnohdy předstihne rychlost myšlení.

První vzájemný duel přinesl jedinečný hokej, okořeněný desítkou gólů. Jeho hrdinou byl František Černík, který skóre utkání otevřel, a ke konci druhé třetiny vyrovnal stav na 3:3 jedinečným — v utkání tradičních soupeřů jistě ojedinělým — hat-trickem.

Největší chybu ve hře udělal asi Kapustin. Tedy chybu . . . Při střetu se soupeřem hrál holí nahoře, zranil Pouzara v obličeji a oslabil svůj tým na dlouhých pět minut. Hlinka v přesilovce dal sice jen jednu branku, ale náročná hra v oslabení se přece jen na hře sovětského týmu projevila. Jakmile Kapustin naskočil na led, Peter Šťastný zvýšil na 5:3!

Ještě jeden moment stojí za pozornost. Po pátém gólu došlo za Treťjakovou brankou ke sváru a potom hrála obě mužstva pět minut jen se třemi hráči v poli! To nebyl hokej, ale šachy. Najednou bylo na ledě příliš mnoho prostoru. Ebermann a Lutčenko skóre ve hře trojek uzavřeli.

Druhé utkání bylo režírováno na samotný závěr šampionátu a bylo to finále se vším všudy. Do

◀Bodyček v podání Kaberleho. Na Kapustina

té doby neporaženi naši hokejisté měli 18 bodů, soupeř o dva méně. Takže o novém mistru rozhodovaly prakticky výsledky vzájemných střetnutí. K titulu nám stačila i remíza, ale dokonce i prohra, ovšem maximálně jen o jednu branku.

Byl to zápas nervů, utkání chyb a konečně i finále fyzické náročnosti. Hráči obou týmů se vybrali až na dno sil. V tom rezervoáru jich zůstalo více na straně soupeře a to také rozhodlo o tom, že titul mistrů světa a Evropy naši neobhájili. Sovětští hokejisté byli celistvějším týmem více než dvě třetiny a vyhráli zaslouženě 3:1 po boji, který ctil oba soupeře.

Teprve za stavu 0:3 jako by z nohou našich hokejistů vyteklo olovo únavy a odpovědnosti. Posledních deset minut je zastihlo v jedinečné ofenzivě, ve strhujícím tempu.

„Ještě jeden!" — unisono burácely tribuny. Jenže se kýžené branky nedočkaly. A viděly pak už jen smutek a velkou únavu v očích československých hokejistů a radostné opojení v řadách soupeře.

Jedna jediná branka z těch jedenadvaceti za Holečkovými (ale i Crhovými) zády rozhodla o titulu. Která to asi byla?

Trochu vysoká hra: (zleva) Biljaletdinov, Kapustin, M. Šťastný, Kaberle, Treťjak, Žluktov a P. Šťastný

◄ *Martinec, Vasiljev a Pervuchin nad Treťjakem, kotouč je však někde mimo*

To je situace po brance, aktéry jsou Balderis a Holeček ▼

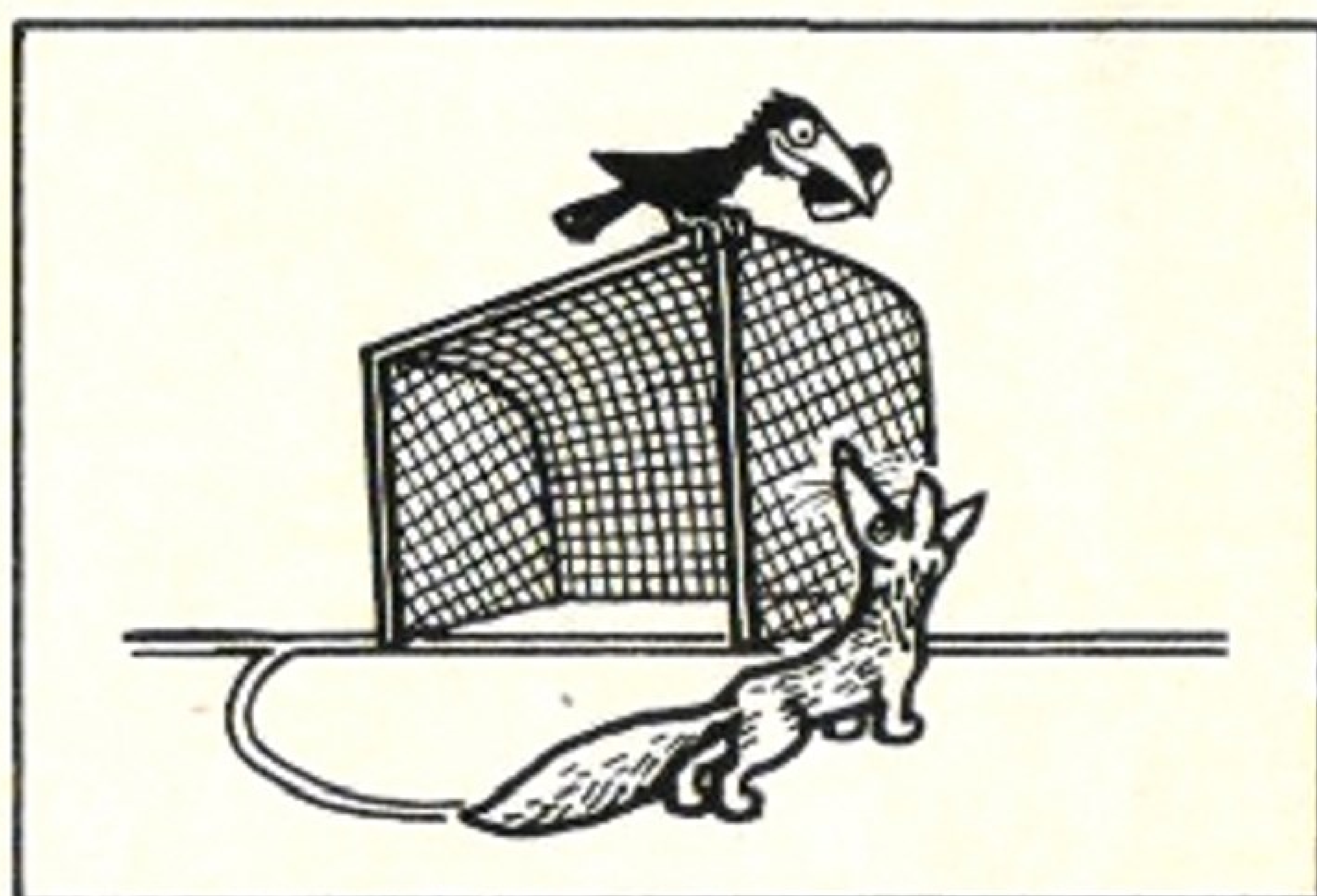
ČSSR - SSSR 6:4

Sobota 6. května, 14 500 diváků (1:2, 3:1, 2:1)
ČSSR: Holeček — Bubla, Kajkl, Machač, Dvořák, Kaberle, Zajíček — Richter, Hlinka, Pouzar — Martinec, Novák, Ebermann — M. Šťastný, P. Šťastný, Černík — Nový, Augusta
SSSR: Treťjak— Cygankov, Fetisov, Biljaletdinov, Lutčenko, Vasiljev, Pervuchin, Fedorov — Michajlov, Malcev, Charlamov — Balderis, Žluktov, Kapustin — Lebeděv, V. Golikov, Makarov
BRANKY: Černík 3, Hlinka, P. Šťastný a Ebermann — Balderis 2, Pervuchin a Lutčenko
ROZHODČÍ: Sepponen (Finsko) — Westreicher (Rakousko) a Schell (MLR)

Obrovské nasazení v obou zápasech dokumentuje i tento snímek: (zleva) Dvořák, Malcev, Machač a Martinec

◄ Ojedinělý hat-trick! Černík unikl Cygankovovi a zavěsil kotouč potřetí do Treťjakova čeřenu!

SSSR - ČSSR 3:1

Neděle 14. května, 14 500 diváků (1:0, 1:0, 1:1)
SSSR: Treťjak — Cygankov, Fetisov, Biljaletdinov, Lutčenko, Pervuchin, Vasiljev — Michajlov, Petrov, Charlamov — Balderis, Žluktov, Kapustin — Malcev, V. Golikov, A. Golikov — Lebeděv, Makarov
ČSSR: Holeček — Bubla, Kajkl, Kaberle, Zajíček, Machač, Dvořák — Richter, Hlinka, Pouzar — Martinec, Novák, Ebermann — M. Šťastný, P. Šťastný, Černík — Nový, Augusta
BRANKY: Balderis, Petrov a V. Golikov — Hlinka
ROZHODČÍ: Pierce (USA) — Ferber (Švédsko) a Schell (Maďarsko)

JEDINEČNÝ HOKEJ!

Byl neustále středem pozornosti. Novinářů, trenérů, fanoušků i samotných hráčů. Po našem mikrorozhovoru už na něj čekali pracovníci kanadské televize. Arkadij Černyšev, bývalý trenér týmu SSSR, který stával na střídačce s Tarasovem. Dnes předseda trenérské rady sovětské federace.

Byla po posledním zápase šampionátu a proto se usmíval.

„Vyšel můj tip. Věřil jsem v sílu sborné, v její kondici. Ale nejdůležitější bylo, že naši hokejisté vyhráli ten psychický boj sami nad sebou. Vědět, že musíte vyhrát aspoň o dvě branky, to je centové závaží . . ."

Mohl byste srovnat dnešní vývoj evropského a zaoceánského hokeje?

„Těžko, ale prosím. Dnes už je zřejmé, že Kanadu, chce-li skutečně hrát o titul mistrů světa, musí reprezentovat nejlepší hráči. Nejspíš sehraný klubový celek. Jinak ta konfrontace bude stále jasněji vyznívat pro Evropu. Přesněji řečeno, pro sovětský a váš hokej . . ."

A ještě srovnání, tak jak jste je loni dělal pro Stadión ve Vídni: hrál se v Praze dobrý hokej?

„Myslím si, že světový hokej zase poskočil o kousek nahoru. Jediné snad Švédové zaspali. Ale spíš to bylo v tom, že posily z USA byly unavené a že Högosta, který loni ve Vídni chytal v životní formě, letos svůj tým neopodržel. Ale tvrdím: Praha viděla vcelku jedinečný hokej. A to neříkám jen proto, že naši hokejisté vyhráli. Pro mne to byla jedinečná i poučná přehlídka světového hokeje!"

Dvacetiletý Vjačeslav Fetisov, kapitán sovětské juniorky, která získala letos v lednu titul mistrů světa v Kanadě. Poprvé se tento důrazný obránce objevil na scéně loni ve Vídni, letos v Praze hrál na jedničku. A co víc: novináři ho zařadili do týmu All Star a nakonec získal i cenu direktoriátu LIHG pro nejlepšího obránce šampionátu ▼

„V první chvíli jsem nic neviděl, jenom hvězdičky . . ." říkal po utkání Jaroslav Pouzar. Byla to ona situace, kdy po faulu odešel na pět minut ze hry Kapustin a za oslabení platil sovětský tým brankou

TŘIKRÁT NA HOKEJI S ROBERTEM SOBOTOU

Ano, není to chyba, čtete správně — s Robertem, neboť to je syn Luďka Soboty. Luděk ho posadil na tribuně vedle mne. Snad proto, že sám má mé z divadla dost, ale možná i proto, abych si užil. Jakmile totiž začal zápas, proměnil se Robert v dobře zaběhnutý stroj na povzbuzování. Neustále střídal a hlasitě volal celou škálu pokřiků, tleskal, vstával, otáčel se a znovu si sedal. A protože je v pubertě, tak k tomu všemu stačil mutovat. To by mi nevadilo. (Naopak uznávám, že jeho hlas by mu záviděl vůdce jakéhokoliv stáda. Já když pět minut volám třeba „Bojovat!", tak pak dalších deset minut bojuji také, ovšem s knedlíkem, který se mi vytvoří kdesi v krku.)

Jenže Robert Sobota také pískal. Na prsty. A dokonale. Domnívám se, že Slavík-loupežník byl proti němu píštec okresního formátu. Nejprve mi zalehlo levé ucho. (Z toho je jasné, že Robert sedět zleva.) Potom i pravé. (Přitom si Robert nepřesedl.) Nakonec mě rozbolela hlava. A otec Sobota nic. Ten byl na kluka snad hrdej.

Druhý den v divadle mu povídám: „Luďku, ten Robert by měl omezit to pískání, mě to nějak zničilo." Luděk odpověděl: „No jo, já mu řeknu."

Šli jsme na další zápas. Koukám — Robert sedí zase vedle mne. Bylo mi trapné si přesedávat. No, snad mu Luděk řekl, utěšoval jsem se. Možná mu řekl, ale na začátku zápasu vydržela domluva stěží pět minut. Najednou se ozval hvizd a všechno pokračovalo jako minule. Robert hvízdal, naši vyhráli a já byl vyřízenej s ušima i okolím.

Příští den v divadle jsem Luďkovi už neřikal nic. Pochopil jsem, že se od něho záchrany nedočkám. Bylo mi jasné, že si musím pomoci sám.

A tak při třetím zápase seděla vedle Roberta moje nejstarší dcera Eva. Ano, raději jsem riskoval jejich seznámení i to, že jednou budu možná s Luďkem Sobotou spřízněn i příbuzensky (což by tak scházelo), než bych znovu zažíval sluchové halucinace. Nebyla to šťastná taktika. Ti dva mladí skutečně v sobě našli zalíbení. Projevilo se to především tím, že Robert Sobota učil Evu Šimkovou po celý zápas hvízdat na prsty. A naučil ji to perfektně. Co tomu říkáte? (To je vlastně jedno, já stejně neslyším!)

MILOSLAV ŠIMEK

NEŽEŇME SE,

klid, nikdo na nás nespěchá. — Nechali za zády hotel U tří pštrosů a malostranskou mostní věž a dali se přes Karlův most ke Křižovníkům. Šampionát se nachýlil a tohle byla vlastně jejich první společná procházka. Poznáváte je? Ten vytáhlý vzadu je Američan Kenneth L. Pierce, zcela vlevo si vykračuje dr. Vladimír Šubrt a pátý zleva jde Viktor Dombrovskij za Josefem Kompallou (v kostkovaném saku) a Švédem Stigem Karlssonem. No řekněte, nejsou ti rozhodčí kluci akorát? Na druhý den přijali pozvání do Památníku národního písemnictví a v tamním klubu si zazpívali

HOP HEJ!

ŽÁDNÝ STRACH

čárový rozhodčí Jurij Smirnov nemá, ale . . . Povšimněte si dobře dresu Suomi. Kdysi mívali Finové na prsou státní znak. Nová kompozice ho vytlačila nahoru ke klíční kosti hráče a zvýraznila řvoucí hlavu lva. Takže se zdá, jako by rozhodčí Šmirnov uskakoval z cesty nejen hokeji, ale i

PŘED MALÝMI ZVÍŘATY

McCORMACKU,

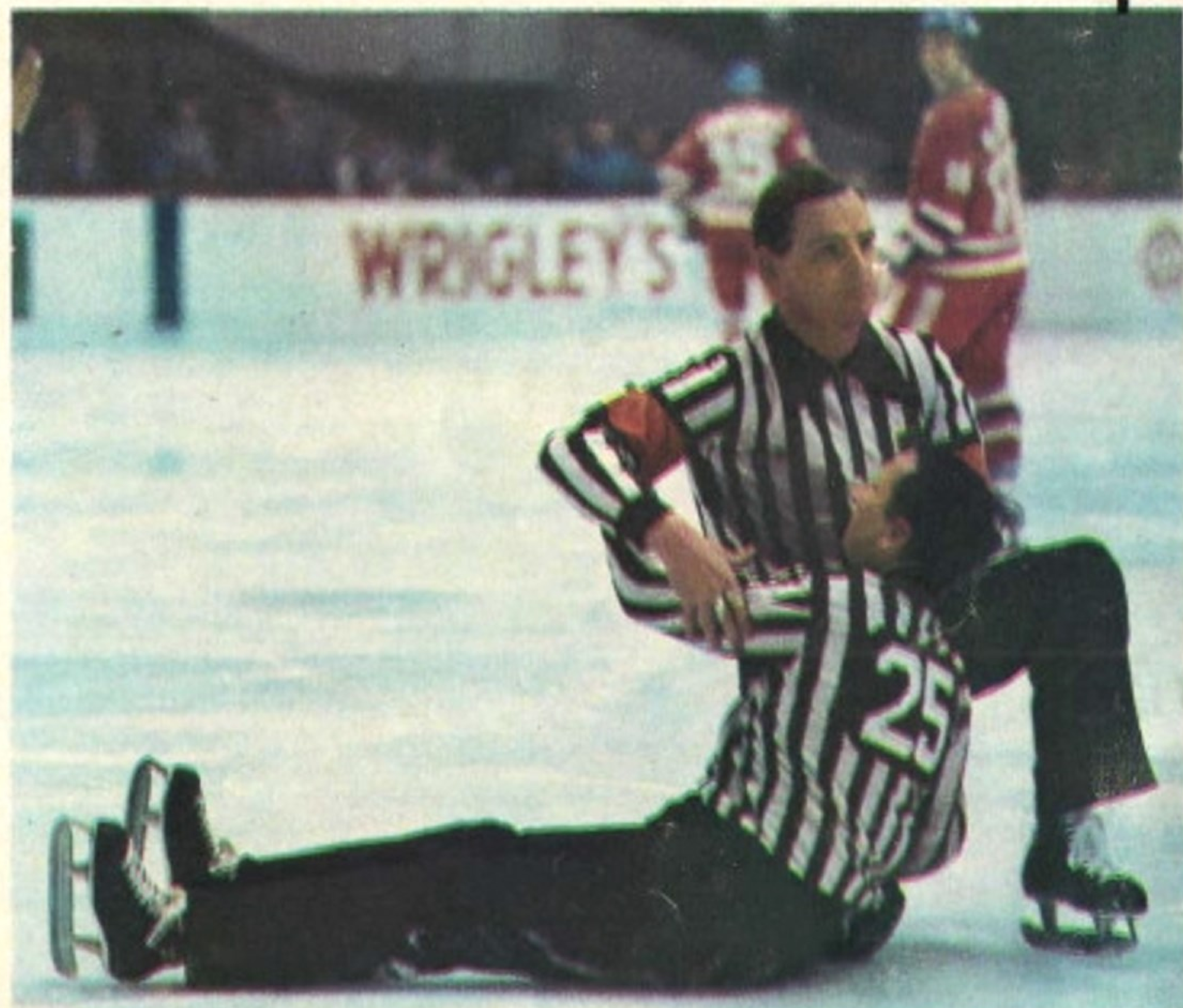
kde to jsem? Aha, ve vaši náruči, děkuji vám . . .

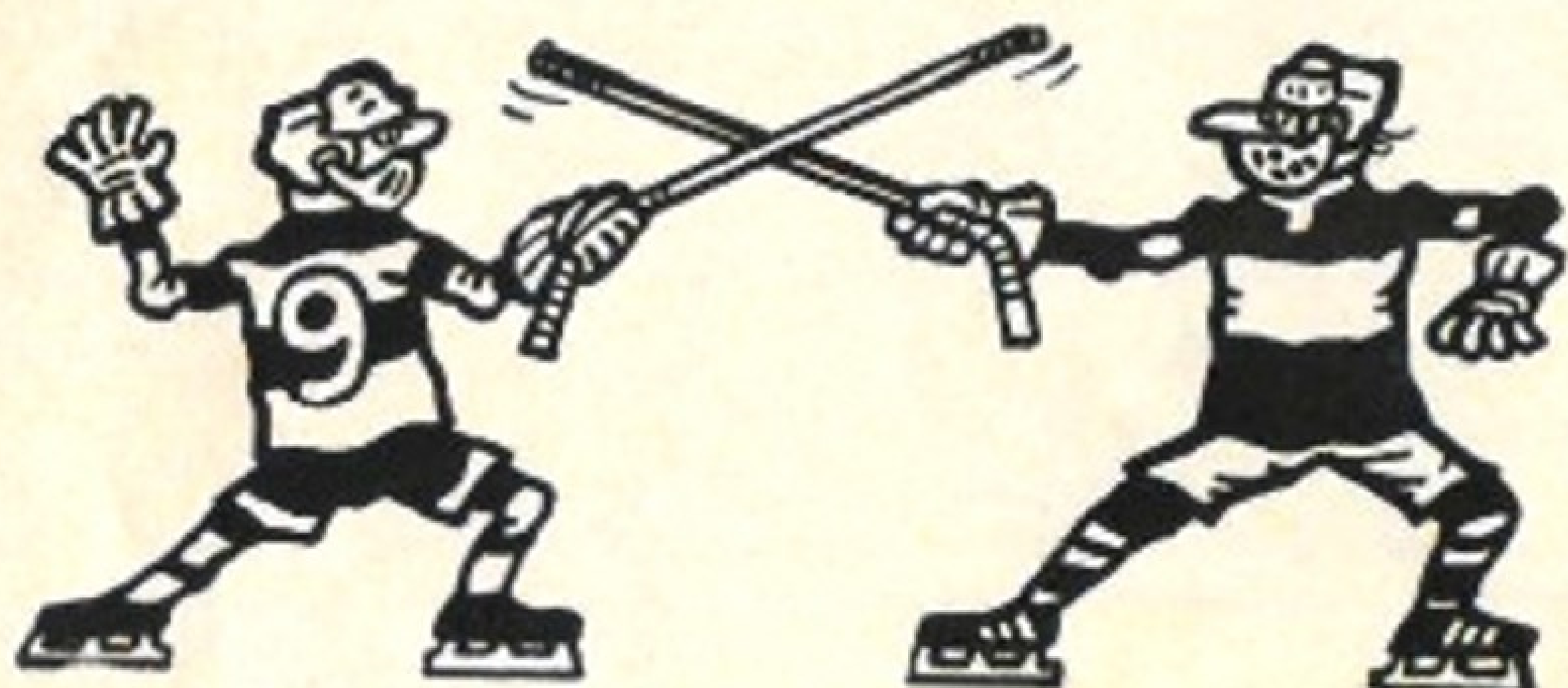
Pohotový záběr Dalibora Richtera vykouzlil čárového Bertholda Schweigera z NDR s kanadským hlavním kolegou v komické harmonii pohybu. Hle, figura — volali by nadšeni kamarádi rozhodčí přes krasobruslení —

TO JE 5,9

za umělecký dojem. A tasili by promptně uvedené známky. Berthold Schweiger přiznal, že neměl nejmenší tušení, jak se do této pozice dostal a s úsměvem dodal: Právě teď trvám na tom, aby se Patrick s viníkem nemazlil a vyloučil ho na dvě minuty

ZA PODTRŽENÍ!

COOPER PADL,

tam za bránu a notnou chvíli zůstal ležet. Nemilosrdný boj pokračoval . . . Zápas hokejistů SSSR s Kanadou (4:2) byl nejsilnějším zážitkem šampionátu. Byl vším. Byl dramatem, sportovní tragédií, ódou na hokej. Několik vteřin musel Vladislav Treťjak strážit svatyni bez své „cooperovky" s drátěnou maskou. Strážil ji statečně a stal se hrdinou utkání. Právem si vysloužil poděkování hráčů i volání přítomných fanoušků sborné —

AŤ ŽIJE TREŤJAK!

TI DRUZÍ

Jásající Erich Kühnhackl, silná individualita týmu NSR se stal se 16 body nejproduktivnějším hráčem pražského šampionátu

Teď už nám snad bude každý věřit, že se nikoho nebojíme," prohlásil po prvním vítězném utkání Finů na letošním šampionátu nad Kanadou finský střední útočník Seppo Repo.

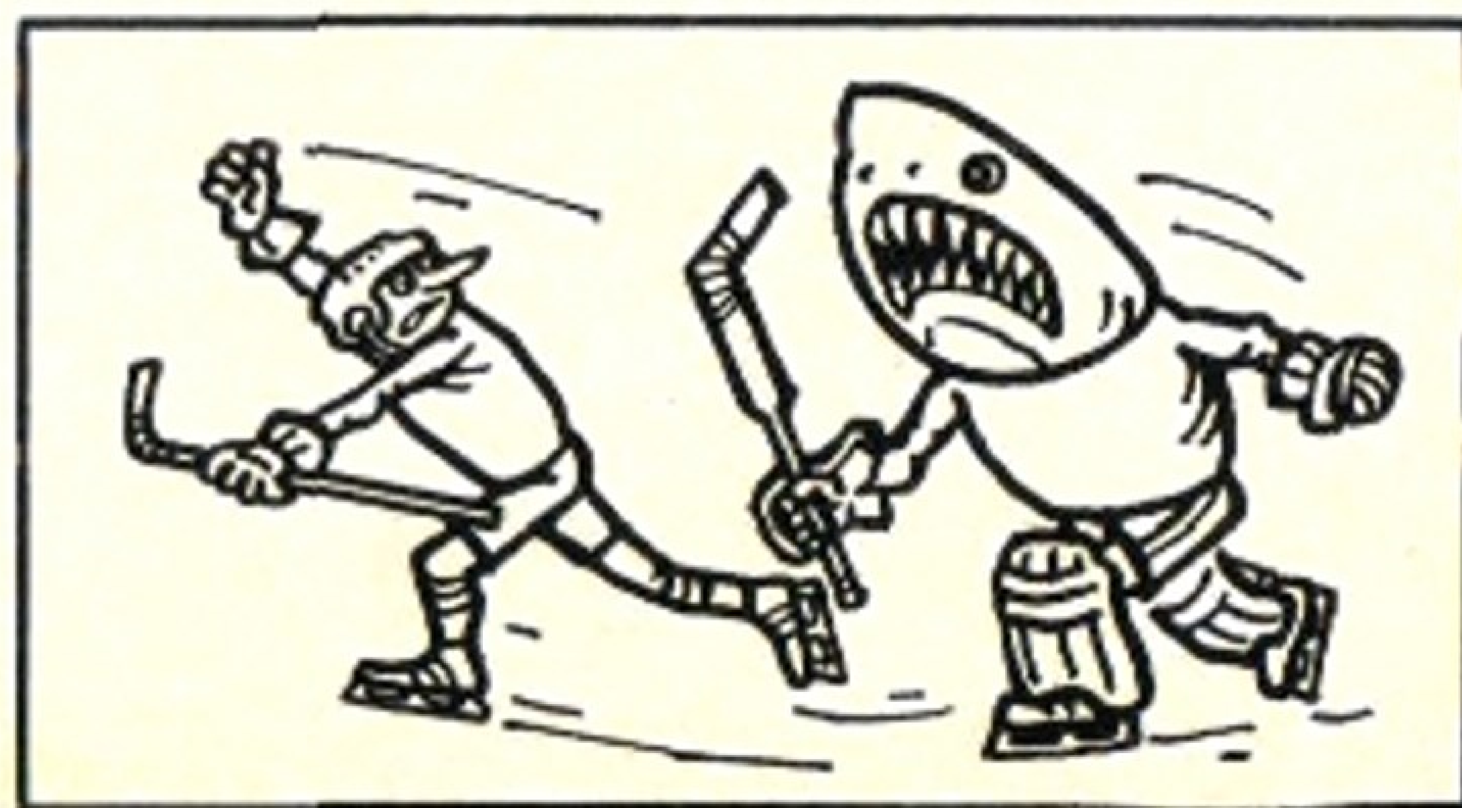
O šestnáct dní později, těsně před posledním zápasem Finů proti NDR, chodil po tiskovém středisku finský žurnalista Juhani Sirén a tiše prohodil:

„Dnes dopoledne jsem si hledal v atlasu, kde leží v Rumunsku Galata." (Dějiště MS skupiny B v příštím roce.)

A tak vlastně o tom, kdo se rozloučí s hokejovou šlechtou ve skupině A napověděl až okamžik v závěrečném střetnutí týmů dolní čtyřky, kdy se v zápase Finsko—NDR zastavily stopky na čase 2,53. Vteřinku před tím obdržel Fin Peltonen do plné jízdy přesný pas od Koivulahtiho a naznačil střelu. Herzig proti němu povyjel, ale rutinovaný Peltonen (třináctkrát na MS) mírně popotáhl kotouč do ostřejšího úhlu a klidně zavěsil.

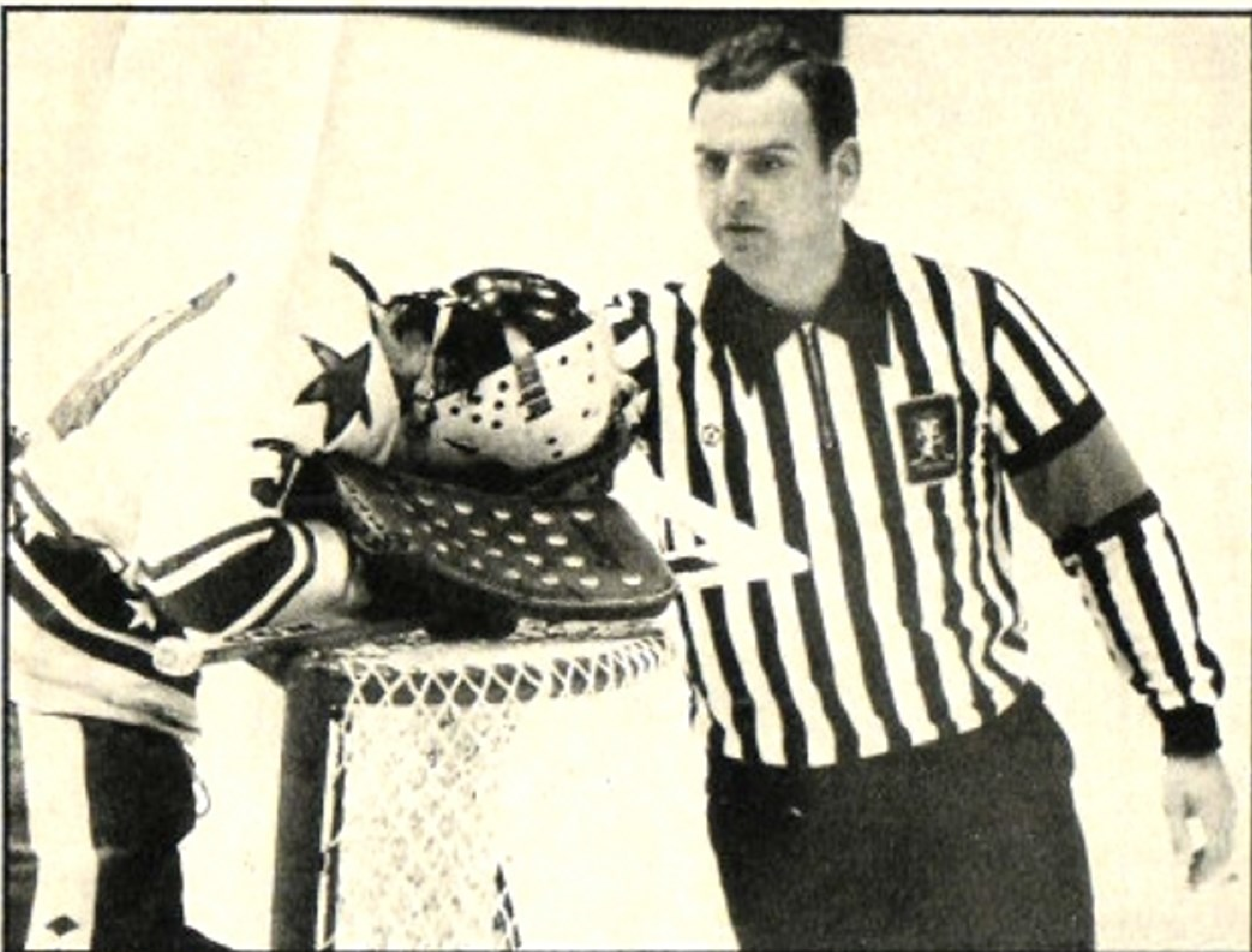
Tenhle poslední zápas byl nakonec přece jen zrcadlem kvality hokeje v obou zemích. Kvality reprezentantů i kvantity hokejového zázemí. Ale zároveň i obrazem skutečnosti o kolik se vyrovnala úroveň týmů, které momentálně nepatří mezi nejlepší světovou čtyřku.

Stejně jako o sestupujícím, rozhodl i o prvním v dolní polovině tabulky až poslední zápas. Za nejlepší čtyři se nečekaně zavěsili hokejisté NSR. S týmy své dolní skupiny neprohráli během šampionátu jediný zápas. Porazili dvakrát Spojené státy, s Finskem jednou vyhráli a jednou remizovali, s NDR hráli dvakrát nerozhodně. Posbírali v turnaji devět bodů a dá se říci, že jejich páté místo je podstatně cennější, než třetí ze ZOH v Innsbrucku, odkud si sice odvezli bronzové medaile, ale při neúčasti Kanady a Švédska. V každém případě si proti poslednímu MS ve Vídni polepšili o dvě místa a o čtyři body.

Spojené státy podlehly sice dvakrát týmu NSR (ve Vídni skončily USA před ním), ale dokázaly vždy jednou vyhrát a jednou remizovat jak s Finskem, tak s NDR. Kouč Mariucci měl ve svém boxu sice nejmladší celek celého turnaje (věkový průměr 22,4 let) ale také takticky nejnaivnější a málo ukázněný. Příliš mnoho hráčů mu vysedávalo příliš často na trestné lavici, místo aby válčili o body na ledové ploše. Gilligan si odseděl 23 minut, Lamby 20, Bennett 19, Fidler 18 atd.

Stejně jako předloni v Katovicích i tentokrát skončili hokejisté NDR s pěti body na posledním místě. A stejně jako předloni i letos sestupují. Jenže jejich výkonnostní vzestup byl markantní. Za předpokladu, že zlepší fyzickou kondici a nedůraznou koncovku, měli bychom se s nimi v A skupině opět brzy setkat.

Nejstarší kouč mistrovství John Mariucci (USA) měl na starosti nejmladší celek šampionátu

◀Bolest Jima Wardena (USA) utěšuje rozhodčí McCormack

Roland Herzig, brankář týmu NDR, v akci proti Finům

VLADISLAV TREŤJAK

Prosadit se až do reprezentačního týmu z té obrovské milionové hráčské základny hokejistů v Sovětském svazu, to už musí být nějaký borec. Vladislav Treťjak jím je! Dá se říci, že je asi tak v polovině své seniorské hokejové kariéry, ale když se ohlédne, je jeho dosavadní cesta posázená medailemi. Nejprve se stal dvojnásobným mistrem Evropy v soutěži juniorů. Má šest titulů mistra světa a pět medailí za prvenství na kontinentu. Získal už dvě zlaté olympijské medaile. A mezi tímto výčtem úspěchů je ještě sedm titulů mistra země v klubovém dresu CSKA Moskva, účast v historických střetnutích s kanadskými profesionály a řada uznání nejen sovětské federace, ale i zlatá medaile NHL pro nejlepšího brankáře ze série utkání v roce 1972.

Když začínal s hokejem — to mu bylo jedenáct — chtěl být útočníkem. Tedy jako Holeček. Jenže jeho hokejový osud nesl jméno: branka. Už ve čtrnácti trénoval s dospělými hokejisty v CSKA, o dva roky později reprezentoval na ME juniorů. V sedmnácti hrál ligu a hned vskočil také za svými spoluhráči do reprezentačního dresu. Ještě mu nebylo osmnáct a ze Stockholmu si přivezl zlatou medaili mistrů světa! Ve čtyřiasedmdesátém byl v Helsinkách na MS vyhlášen nejlepším brankářem šampionátu. Této pocty se sovětskému brankáři dostalo po šestnácti letech, před tím to byl Pučkov.

Šestadvacetiletý Treťjak hraje dobře košíkovou, volejbal, v létě tenis. Je výborným sprinterem, rychlejším než Charlamov. Ve chvílích volna rád rybaří. Jeho oblíbeným zpěvákem je Tom Jones. A tvrdí, že nejlepšími obránci, za kterými kdy chytal, byli Ragulin a Davydov.

Jeho hráčské krédo? „Udělá-li brankář chybu, mění se skóre. Udělá-li chybu útočník, nic se na poměru branek měnit nemusí . . .“

DANIEL BOUCHARD

Přední brankář NHL! Očekáváte stovkami stehů zbrázděný a šitý obličej a místo toho je před vámi hezký chlapík s blond vlasy, trochu podobný herci Redfordovi. Jeho melodický projev je klidný, vyrovnaný, úsměvný . . .

Narodil se před 27 lety ve Val D'Or v Quebecu. Je o dva centimetry menší než Holeček a Treťjak, ale na ledě to není vidět. Ještě před devíti lety byl amatérem, potom procházel týmy Hershey, Oklahoma City a Bostonem, až v roce 1972 zakotvil v předním týmu NHL, Atlanta Flames. Než odletěl do Prahy, sehrál v sezóně 3340 minut, dostal 153 gólů, chytil dvě penalty a dosáhl vynikajícího průměru 2,75 obdržených branek na utkání.

V Praze patřil k světlým hráčským zjevům, podržel několikrát kanadský tým. Přesto, že mu hra evropských útočníků dělala značné potíže. Hlavně rychlé kombinace v nezvykle širokém prostoru za jeho brankou.

Hokej je jeho zaměstnáním a věnuje mu všechen volný čas. Ale když má chviličku volna, pak hraje golf. A rád fotografuje. V kanadské výpravě patřil k samotářům. Za některými jeho spoluhráči přijely manželky, on zůstal sám. Jeho žena čeká dítě. „Přál bych si nejprve dceru, abych měl doma dvě děvčata . . .“

Jako kluk měl své velké vzory: brankáře Terry Sawchuka a Jacquese Planta. Pojetí jejich hry bylo značně rozdílné, ale pozorováním si vybíral nejlepší prvky jejich stylu, trpělivě je spojoval a snažil se vytvořit ještě vyšší brankářskou kvalitu.

Říkají mu „Plake“, což lze přeložit jako pýří nebo pápěrka. Ale nedejte se tou přezdívkou mýlit. Tenhle na pohled jemný muž je přemýšlivý, cílevědomý; když na sebe oblékne brankářskou výstroj, nejsou s ním žerty. A dovede si před brankou udělat pořádek!

AUTOBUS

Mimořádná autobusová linka Průhonice—Praha už zase nejezdí. Červenobílý autobus, co měl na boku nalepených osm státních vlajek a vpředu jednu československou navíc, teď někde jezdí podle všedních jízdních řádů. Taky se víc loudá. Už nikdy neprojede trasu z Průhonic do pražské Sportovní haly za pouhých patnáct minut. A asi už nebude mít tak pověrčivé pasažéry, jako byli ti, co vozil devatenáct dní po mimořádné lince.

„Tak nastupovat!" řekl vždycky trenér.

Bylo přesně dvě hodiny před zápasem a začal rituál pověrčivých. První den nastupoval jako poslední Černík. Rozhlédl se po pohodlně rozesazených pasažérech. Každý hráč na dvou sedadlech. Ten, který třeba na jednu sezónu vypadne z reprezentace, ztratí nejen dres, ale i místo v autobusu! Už pět let se zasedá přesně stejně: na sedadle vedle řidiče Martinec, hned za řidičem trenéři, pak Machač, Holeček, Pouzar, po druhé straně za sebou bratři Šťastní, [illegible] s Králíkem, Crha, Hlinka, K[illegible] a tak dál až na posledních s[illegible]dadlech obránci Kaberle a Dvořák.

Crha na Černíka kývnul hlavou. To kývnutí je místenkou. Jak si jednou sedne, nesmí už před žádným zápasem na jiné sedadlo! Přesedat se smí jen po porážce.

Trenér Starší se ohlédne: „Už je tu Peter Šťastný? Je. Tak jsme všichni."

Peter obvykle chodí poslední a někdy mu dělá potíž odjezdy stihnout.

Motor zavrní, Martinec v té chvíli automaticky zamáčkne do magnetofonu pásku s hity skupi[illegible] ABBA. Cestou na každý zá[illegible] zpívají tihle Švédové. Jinak [illegible]cho. Nikdo jim do toho nemluv[illegible]. Je to patnáct minut soustředěné muzikoterapie před hokejovou bitvou. Se skupinou ABBA a mlčením jeli k prvnímu zápasu s NDR, vyhráli a tak se to stalo pro další zápasy zákonem. V Katovicích věřili na smích a štěstí jim nosila páska s povídáním Felixe Holzmana.

Až cestou do průhonického motelu mohl Martinec pustit jakoukoliv pásku. To už stejně nikdo neposlouchal, protože všechno přehlušily řeči o hokeji. V té divoké debatě každý bezpečně věděl, proč padl který gól. Nikdy nikdo neřekl, že vítězství zavinil přesně dodržený rituál v autobusu, a přece, když se opět nastupovalo před dalším zápasem, šlo to stejně — každý na své místo, ABBA a mlčení.

MILOŠ KRATOCHVÍL

O DŘEVÁCÍCH

Myslel jsem původně, že napíšu pár hřejivých řádek na adresu našich reprezentantů, ale ten „člověk" zavinil, že si vezmu na mušku přece jen dřeváky. Ne obuv, prosím, byť dřeváky jsou už léta šlágrem k pohledání, nýbrž hokejisty. Ty, kteří nám po devatenáct dní ve Sportovní hale i u televizorů dali pocítit, co je to drama, napětí, radost a úplně nakonec i jak chutná panák hořčáku. Přestože měl onen „člověk" k dispozici 160 obětí, vzal si, vlastenec, na paškál hráče, Karla Guta a dr. Jána Staršího.

O co vlastně šlo? Ve střetnutí s týmem Tre kronor vedli naši hoši 5:0 a byli pány ledu. Potě nevyužili přesilovku.

„Panebože, to jsou dřeváci," děl náš známý poté, co [illegible] udělal kelímek desetistupňo[illegible] piva, a pro jistotu vybídl druh[illegible] „Dáme si eště jedno?"

V tu chvíli mě napadlo, že bych měl tomuto znalci vlastně poděkovat. Napíšu o dřevě, surovině to veskrze ušlechtilé, a o dřevácích. O lidech, kteří když ještě byli docela malí caparti, uchopili tu kouzelnou hokejovou hůl z docela obyčejného dřeva nějak pevněji a s větším odhodláním, než my všichni ostatní. A vydali se na cestu. Na těžkou cestu. Byli bití ze všech stran, povejvíce dřevem, které tolik milují, ale pořád šli. Jen proto došli až tam, kde se o nich mluví s hlubokým obdivem a jedním dechem jako o sportov[illegible]ích a velkých umělcích. Prá[illegible]. Se lvíčkem na prsou do[illegible] až ke zlatým metám.

Kam jsme došli my? Marnost či marnivost nám tuhle kouzelnou dřevěnou věcičku vyrazila z rukou dřív, než jsme stačili zjistit, co všechno by se s „lopatkou" dalo vymyslet, provést, zařídit. Je nám tedy souzeno s úžasem přihlížet virtuositě Hlinků, Pouzarů, Šťastných, ale i Balderisů, Pronovostů, Erikssonů i Kühnhacklů a žadonit o hole s jejich podpisy.

Koukám, náš „člověk" si to pivo opravdu trpělivě vystál, na dvakrát ho nalil do krku a odešel. Kam? Do práce? Co asi dělá? Dělá rukama? Zprvu jsem měl velkou chuť si s ním o tom popovídat, ale pak jsem si to rozmyslel. Usoudil jsem, že bych musel vypít nejméně dvě desetistupňová piva. Na ex, samozřejmě. A tak ve mně zůstal pocit, že tenhle odborník hraje na svém pracovišti sotva oblastní soutěž. A že s dřevem nemá určitě vůbec nic společného. Ostatně, ani by to pro tuto ušlechtilou surovinu nebylo nic lichotivého.

Předeslal jsem, že napíšu pár řádků. Snad by jim víc slušel titulek „O mistrech dřevácích". Jenže to jsem tomu takydiváku nemohl udělat, protože řekl výslovně „panebože, to jsou dřeváci".

RICHARD KOZOHORSKÝ

JEŠTĚ PÁR ŘÁDKŮ K FINÁLE

Nehledejte v tomto povídání nějaké souvislosti. Je to jenom pár letmých impresí jednoho z členů redakce, který byl také při tom.

Nespletl jsi se? Koncert Johnny Cashe tu byl už před měsícem... Můj pokus o vtip patřil vedoucímu Country beatu Jiřímu Brabcovi. Ale Brabec dobře věděl, na jaké instrumenty se bude ten večer hrát: na hokejky, na branky a hlavně na nervy diváků.

Stastny, Nouvy, Rikter, Bubla, Martines... znělo z úst komentátora televize pro anglickou část Kanady. Když naši snížili na 1:3, ozývalo se o dveře dál: Linka, Linka, Linka. Francouzština — jak známo — nezná „h" a toto bylo hlášení pro francouzskou Kanadu.

Do konce šampionátu k nám noviny ze zámoří nedošly a tak jsme ani nemohli vědět, jak nás tam hodnotí. Měl jsem však možnost krátce pobýt v kabině kanadské společnosti CTV. Sledoval jsem, co bude komentátor říkat kromě vlastního líčení boje. Moc toho nebylo, konec konců, hra měla takový spád, že na řeči kolem ani nebyl čas. Rozhodně si však chvíli co chvíli neodpustil větu: This is World Hockey Championship on CTV! To je hokejové mistrovství světa na CTV! Jako by chtěl zdůraznit: Ať to každý ví, že je to jejich společnost CTV, která vysílá z Prahy přímý přenos, a že je to světový (bez možného kanadského zlehčování), světový šampionát.

Poslední zahoukání sirény, v naší kabině hlas Štěpána Škorpila konstatuje: Hokej je sport jako každý jiný... Na jedné straně radost, na straně druhé smutek... Hned vedle je kabina sovětské televize. Otvírají se do ní dveře, dovnitř se nesou tři kávy. Od okénka se směrem k chodbičce otáčejí tři usměvavé tváře.

Mladí hokejisté a krasobruslařky už byli na ledě, když vtom si operátorka hudby pro sportovní halu uvědomila, že ve stroji zapomněla předem připravenou československou hymnu. Spolupracovník se scénářem závěrečného ceremoniálu však uklidňuje: Ještě budou proslovy... Pásek se přehodil včas, jako první zní halou sovětská hymna, tři vlajky stoupají.

V tlačenici před východem z Parku kultury někdo rozumuje: V takovém utkání to chtělo šlapat, šlapat od samého začátku, a ne až ve třetí třetině. Druhý přidává: A diváci také první dvě třetiny spali.

Tramvaj číslo 42 se naplnila. Z finštiny rozumím pouze slovu Karlštejn. Jestli už na hradě byli nebo tam teprve pojedou, to jsem nepochopil, třebaže Finové vystupovali až u hotelu Flora. Jisto však je, že i tento hrad patřil k mistrovství světa v ledním hokeji.

MICHAEL LOHNISKÝ

Husqvarna

Běžela poslední minuta druhé třetiny závěrečného utkání *šampionátu*, na ukazateli slavu byla nula a dvojka a Bubla zahříval trestnou lavici. Smutek se začal plížit z tichých ochozů až na naši střídačku. A v tom . . . v tom udělal Pervuchin chybu, kotouč se odrazil od hrazení a najednou měl Vladimír Martinec před sebou prostor. V hledišti to zahučelo, lidé rychle začali vstávat a Vasiljev se vrhnul zoufale rybičkou pod nohy ujíždějícímu hráči. Pozdě. Ale přece jen včas, aby Martinec nemohl přejít přes Treťjaka blafákem. A pak už hala vybuchla v detonaci, protože jak kotouč, tak Treťjak i Martinec skončili v čeřenu! Rozhodčí Američan Pierce signalizoval branku, aby . . . Aby ji za pár vteřin zase odvolal! Byla — nebyla? Zůstal osten pochybnosti, vždyť rozhodčí byl tak blízko . . . Jak v této chvíli nevzpomenout na „branku století“ z finále fotbalového MS 1966 Anglie—NSR?

SSSR-KANADA 4:2

Pondělí 8. května — 14 500 diváků (1:0, 0:0, 3:2)

SSSR: Treťjak — Fetisov, Cygankov, Biljaletdinov, Lutčenko, Vasiljev, Pervuchin — Michajlov, Malcev, Charlamov — Balderis, Žluktov, Kapustin — Makarov, V. Golikov, A. Golikov — Lebeděv

KANADA: Bouchard — Shand, Ribble, Hampton, Picard, Maxwell, Kearns — MacMillan, Unger, Murphy — Paiement, Sharpley, Lever — Pronovost, Dionne, Hickey — Lysiak, Charron — Maruk

BRANKY: Charlamov 2, Michajlov, Kapustin — Paiement, Lever

ROZHODČÍ: Kompalla (NSR) — Schell (Maďarsko) a Ferber (Švédsko)

SSSR-KANADA 5:1

Středa 10. května — 14 000 diváků (0:0, 3:0, 2:1)

SSSR: Treťjak — Cygankov, Fetisov, Biljaletdinov, Lutčenko, Vasiljev, Pervuchin, Fjodorov — Michajlov, Petrov, Charlamov — Balderis, Žluktov, Kapustin — Malcev, V. Golikov, A. Golikov — Makarov, Lebeděv

KANADA: Bouchard — Shand, Ribble, Maxwell, Picard, Hampton, Kearns — MacMillan, Unger, Murphy — Pronovost, Dionne, Hickey — Paiement, Sharpley, Lever — Lysiak, Charron, Maruk

BRANKY: Kapustin, Žluktov, V. Golikov, Fetisov, Malcev — Lysiak

ROZHODČÍ: Sepponen (Finsko) — Ferber (Švédsko) a Vanhanen (Finsko)

NA DVAKRÁT SÍLY NESTAČILY

Stejně jako prohráli Kanaďané dva zápasy s ČSSR, podlehli i dvakrát hokejistům Sovětského svazu. A stejně jako proti Čechoslovákům i v těchto utkáních podlehli jednou hladce a jednou těsně po velkém boji. Jenže v obráceném pořadí.

V prvním střetnutí prohrávali Kanaďané 0:1 už v 10. vteřině hry. K vyrovnání potřebovali bez jediné sekundy 44 minut. To, co pak předvedli v ohromující snaze po vstřelení branky, bylo obdivuhodné. Jaká vůle, síla, tvrdost, dravost a nasazení! Po strašném tlaku zvýšili na 2:1 ani ne čtyři a půl minuty před koncem utkání. Jenže jejich nepopsatelné nadšení na střídačce i na ledové ploše vystřídalo zákeřné a zrádné uvolnění psychiky i koncentrace na hru. Jako by byli věčně nepoučitelní, jako by neznali skvělé kvality soupeře. Za 29 vteřin bylo vyrovnáno. A do konce hry inkasovali ještě dvakrát.

Rozhodně to bylo jedno z nejkrásnějších, nejhodnotnějších a nejdramatičtějších střetnutí na šampionátu, ve kterém podali Kanaďané svůj nejlepší výkon vůbec. Výkon, který pak už nezopakovali. Druhé utkání s týmem SSSR pro ně bylo zápasem pravdy. A oni opakovat výkon prostě nebyli schopni.

Nejsou zdaleka tak trénovaní jako hokejisté SSSR. Je pro ně víc než nesnadné odehrát dva zápasy po sobě v takovém pekelném tempu a s takovým úsilím. Kdyby měli takhle válčit v každém zápase ve své mateřské soutěži NHL, asi by si museli zajet na delší odpočinkový pobyt na Floridu. V odvetě prostě stačili fyzicky i psychicky jen v první třetině. Pak otevřel utkání kuriózní brankou po úniku a v otočce zády k Bouchardovi skvělý Kapustin a na téhle křižovatce se jasně rozsvítilo zelené světlo pro demonstraci suverenity pozdějšího mistra světa. Zhaslo až po konečných 5:1.

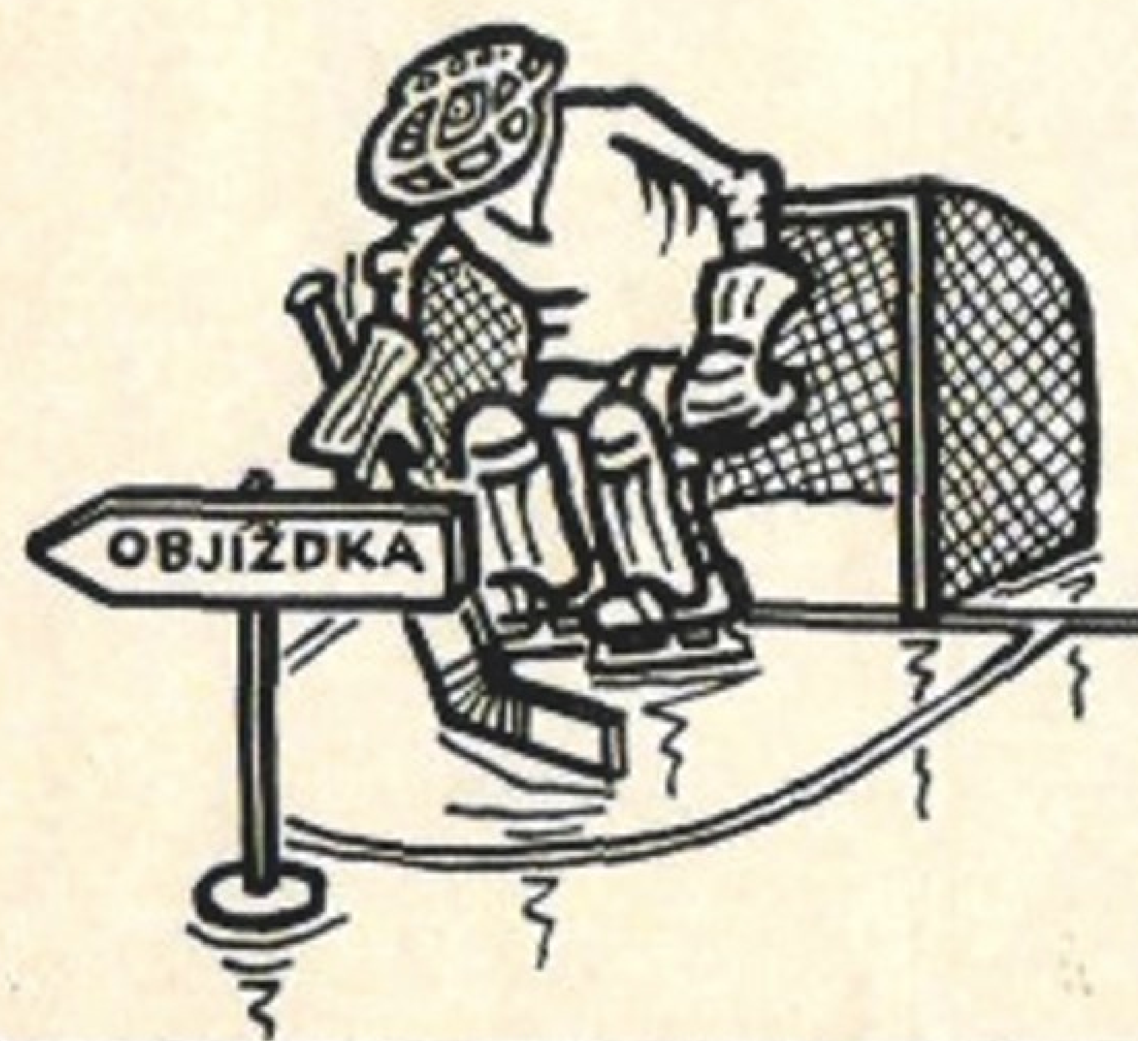

◄ *Valerij Vasiljev z Dynama Moskva (v popředí) patří už tradičně k nejzdatnějším obráncům posledních světových šampionátů*

Fetisov jásá. V odvetě vstřelil od modré Kanaďanům čtvrtou branku

Touto brankou Dona Levera z Vancouveru se ujali Kanaďané v prvním zápase vedení 2:1. Za čtyři minuty a 20 vteřin pak ještě dokázali hokejisté SSSR vyhrát 4:2

HOKEJ S KORMIDELNÍKEM

Tohle rčení se v hokeji už docela vžilo. Kormidelníků v přeneseném slova smyslu, tedy trenérů, se pohybovalo ve Sportovní hale habaděj. Na střídačce i v hledišti. Byl tu však i jeden skutečný, nefalšovaný. Třicetiletý Vladimír Petříček, novopečený zaměstnanec ekonomického oddělení ÚV ČSTV. Kormidelník, *který stál u zrodu snad všech* největších úspěchů našich veslařů na světových a evropských šampionátech, olympijské hry v Mnichově a v Montrealu nevyjímaje.

„V neděli před zahájením šampionátu mně vedoucí oddělení oznámil, že převezmu s Jaroslavem Novákem v hale úsek zásobování. Dostal jsem legitimaci, odznak — a bylo to."

Kdo všechno spadal do vaší kompetence?

„Všichni ti, kteří se na průběhu mistrovství světa podíleli, včetně výprav a hráčů všech osmi týmů."

Měl jste taky čas na hokej?

„Velké zápasy jsem si nenechal ujít. Výdej však nebyl hokejem nijak omezen, takže jsem často odskakoval. Domů jsem chodil kolem 23. hodiny."

Co vás na šampionátu fascinovalo?

„Souboje u hrazení. Těch ran! To se snad ani nedá vydržet... Jako kormidelník bych na střídačce asi víc křičel. Beze zbytku jsem obdivoval *klid Karla Guta a dr. Jána Staršího.*"

BRONZ ZA DŮRAZ

Stejně jako v posledním zápase šampionátu šlo o titul mistrů světa a Evropy, tak vrcholil turnaj i o pár hodin dříve bojem o bronzové medaile. Kanaďané byli na tom stejně jako naši hráči: mohli i remizovat, mohli prohrát o jednu branku.

Nebylo to hezké utkání, bylo tvrdé a pomalé. Konec šampionátu zastihl oba týmy v útlumu, hráčům se nedostávalo sil. Byl to souboj dvou vynikajících brankářů a o bronzových medailích rozhodl přece jen větší důraz zaoceánských hokejistů.

První zápas — to byla jedna z lahůdek šampionátu. Švédům se podařilo v průběhu druhé třetiny získat vedení 4:1 a vše se zdálo být rozhodnuto. Hráče Tre kronor tento stav ukolébal — a než se vzpamatovali, šli do šaten jen s jednobrankovým náskokem. Poslední třetina byla nejlepší. Kanaďané se rozehráli k velkému výkonu a nakonec to byli oni, kdo strhli vítězství na svou stranu. Zajímavostí tohoto utkání bylo, že v rozpětí sedmnácti minut (od 38. do 55. min.) padlo osm branek!

Svěřenci trenéra Lindberga ztratili prakticky vyhrané utkání. I nárok na medaili.

Situace těsně před tím, než Kanaďané vstřelili vítěznou třetí branku v předposledním utkání šampionátu. Švédští obránci Lindgren (28) a Waltin (6) se snaží v rohu kluziště zastavit Hickeye (6) a Pronovosta (19), ale kotouč vyletěl až k modré čáře

KANADA-ŠVÉDSKO 7:5

Sobota 6. května — 14 000 diváků (1:1, 2:3, 4:1)

KANADA: Herron — Shand, Ribble, Hampton, Picard, Maxwell, Kearns — MacMillan, Unger, Murphy — Paiement, Sharpley, Lever — Pronovost, Dionne, Hickey — Maruk, Lysiak

ŠVÉDSKO: Aström — Östling, Lindblom, Lindgren, Zetterström, Salming, Waltin — Ahlberg, Brasar, Eriksson — Andersson, Edberg, Lundholm — Olsson, Gradin, Holmgren — Lundberg, Norberg

BRANKY: Hickey 2, Lever, Dionne, Murphy a Maxwell — Andersson, Salming, Lindgren, Edberg a Gradin

ROZHODČÍ: Pierce (USA) — Smirnov (SSSR) a Vanhanen (Finsko)

KANADA-ŠVÉDSKO 3:2

Neděle 14. května — 14 500 diváků (1:1, 1:1, 1:0)

KANADA: Bouchard (45. Herron) — Shand, Ribble, Hampton, Picard, Maxwell, Kearns — MacMillan, Unger, Murphy — Pronovost, Dionne, Hickey — Paiement, Lysiak, Lever — Sharpley, Charron, Maruk

ŠVÉDSKO: Högosta — Östling, Waltin, Lindgren, Zetterström, Lindblom, Weinstock — Ahlberg, Brasar, Lundberg — Lundholm, Edberg, Andersson — Norberg, Gradin, Eriksson — Olsson, Holmgren

BRANKY: Dionne, Sharpley a Hickey — Norberg a Andersson

ROZHODČÍ: Pierce (USA) — Smirnov (SSSR) a Schweiger (NDR)

Kapitán bronzových Kanaďanů, Marcel Dionne z týmu Los Angeles Kings

Högosta je v brance sám, za brankou všichni Kanaďané zalehli střelce Hickeye, který pár vteřin před závěrečným houkáním rozhodnul o tom, že bronzové medaile nezůstanou v Evropě

NEJPRVE EXHIBICE, PAK VÍTĚZSTVÍ VŮLE

Obě naše střetnutí s Kanadou byla naprosto odlišná. Nejprve hladké vítězství po suverénním výkonu, podruhé utkání, ve kterém se zámořští hokejisté dostali do bleskového vedení a my se pak zbylých 57 minut dusili, snažili, válčili až nakonec vyválčili.

První zápas patřil k těm, o kterých trenér Karel Gut prohlašuje: „Měl jsem takový silný, vnitřní pocit, že se nám ten den nemůže přihodit nic špatného."

A opravdu. Byli jsme po celou dobu jasnými pány té ledové parcely a hráli jsme skvěle. Rychlost bruslení umocňovaly včasné přihrávky a plynulost kombinací. Spád hry nenarušily ani pozdní pískání a vhazování čárových rozhodčích. Z našeho *hlediska to byl velký zápas* všech, ale především novice našeho reprezentačního týmu Richtera, který prokázal ohromnou vůli, dravost a jeho odolnost působila dojmem, že by vydržel i srážku s lokomotivou.

Kanaďané si v tomhle zápase moc nezahráli, jen úsilovně bránili a za celé utkání si vlastně nedokázali prorazit ani tu nejužší cestičku k případnému brankovému úspěchu. Ale i tak vizitku svých snah na našem týmu zanechali. V noci po utkání měl dr. Trefný, lékař našeho mužstva, pěknou honičku a z jeho brašny zmizela podstatná část krabiček s léky na utišení bolesti a pro spaní.

Nejen štěstí, ale i vůle a snaha a hokejový kumšt nám umožnili vyrovnat v odvetě počáteční dvoubrankový náskok Kanaďanů hned v první třetině. Ale co jsme na to spotřebovali páry. Šance za šancí — ale neproduktivnost závěru našich akcí až vyrážela dech. Trenéři na střídačce kouzlili jak se dalo. Augusta střídal Ebermanna, Nový Richtera, nakonec dal na začátku třetí třetiny branku obránce Machač od modré. *Závěrem jsme se mohli podívat po*prvé na mistrovství na power-play. Měla samolepku s firmou Kanada. Hrálo ji pět jejich útočníků a jediný obránce. Pamatujete jak tady, v téže hale, vyrovnali v roce 1972 kanadští profesionálové z NHL z 2:3 na 3:3 v posledních vteřinách hry? Historie se neopakovala.

Kolem naší branky vypomáhal i střední útočník Hlinka (č. 21); vpředu Richter, vzadu Kajkl a Pajement, vpravo Unger

Autorem čtvrté branky Československa v úvodním střetnutí s Kanadou byl Peter Šťastný po přihrávce od svého bratra Mariana. Gól jako z učebnice! ▶

NEBÝT TELEVIZE...

Mohli jste ho zahlédnout v boxu časoměřičů; produkční manažér společnosti „Canadian Television" (CTV) tu řídil vysílání reklam v průběhu přímých přenosů zápasů mistrovství světa za moře. Tomuto statnému muži je 47 let a jmenuje se Oliver Babirad. A co víc, hovoří velmi slušně slovensky.

„Moji rodiče se narodili ve vesničce Bohdanovce vzdálené dva kilometry od Trnavy. Já už v Kanadě."

Kdy jste se stal zaměstnancem CTV?

„V roce 1962. O pět let později jsem začal pracovat ve sportovním oddělení. Mou první velkou akcí bylo hokejové mistrovství světa ve Stockholmu v roce 1969."

O rok později se Kanada rozloučila . . .

„My jsme zůstali, abychom přinášeli domů důkazy o vynikající úrovni evropského hokeje. Varovali jsme bláhovce, kteří tvrdili, že ‚dáme sovětskému týmu 20:0', a stáli jsme u zrodu supersérie zápasů SSSR—Kanada. Porážka 4:7 v prvním utkání Kanadou otřásla."

Takže se Kanada vrátila a vám se vrátily větší starosti.

„Bez televize by tu kanadský hokej nebyl. Reklama jsou peníze. Během přenosu potřebuji domů odvysílat 16—18 reklamních minut."

Proto ty vaše „time-outy" z boxu na led?

„Proto. Jinak by tu kanadský hokej nebyl!"

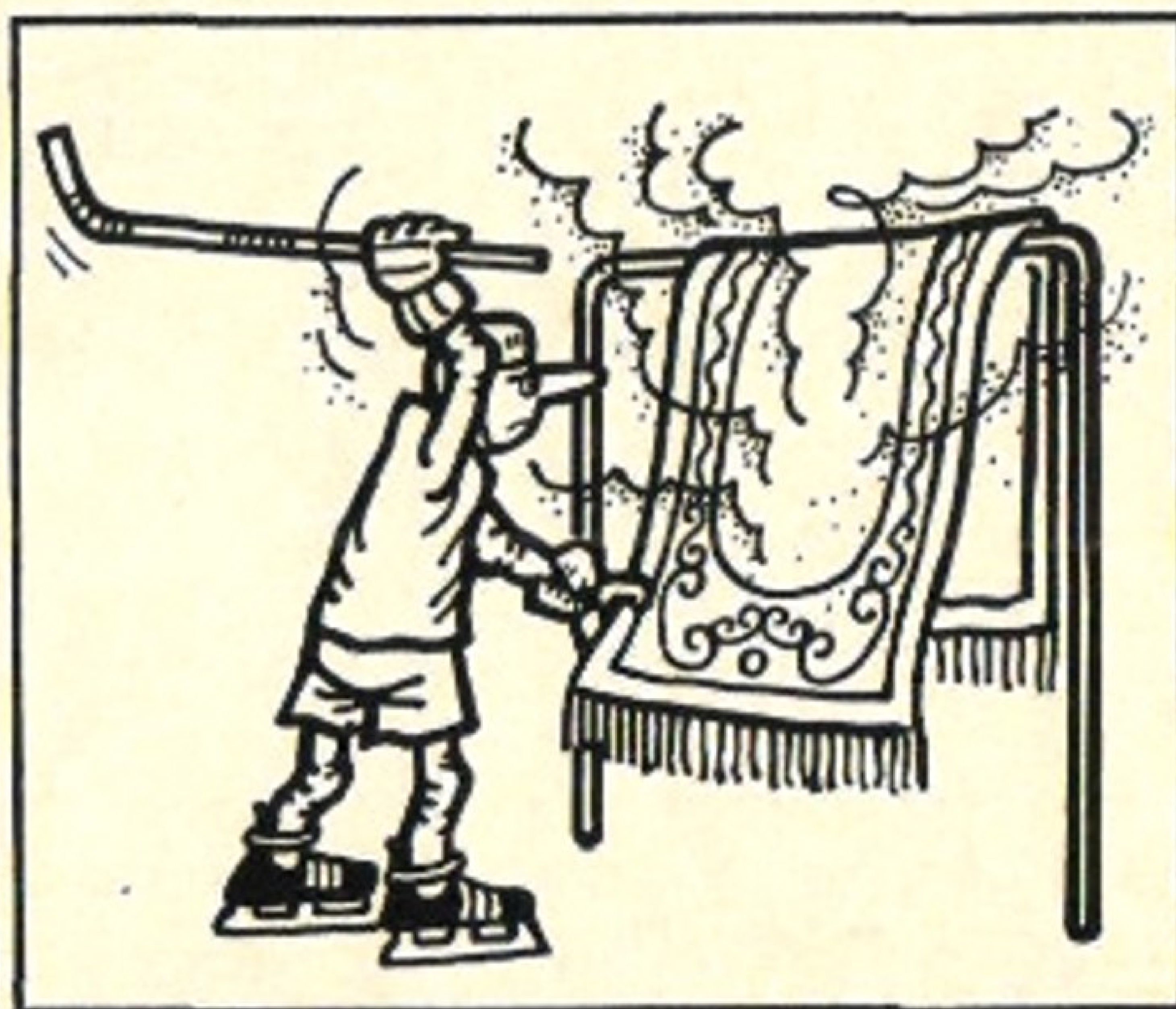
V obou utkáních s Kanadou byl Holeček skvělý. Zde zachraňuje před důrazným Dionnem

Kanadský gólman Bouchard patřil na šampionátu k nejlepším. Kolem něho P. Šťastný, Maruk a Hickey ▼

Skóre prvního utkání otevřel Jaroslav Pouzar. V brance je Bouchard, před ní pozdě se vrátivší útočníci Hickey a Maruk

◄V roznožce přes Holečka Kanaďan Picard

ČSSR-KANADA 5:0

Čtvrtek 4. května — 14 500 diváků (1:0, 1:0, 3:0)
ČSSR: Holeček — Bubla, Kajkl, Kaberle, Zajíček, Machač, Dvořák — Richter, Hlinka, Pouzar — Martinec, J. Novák, Ebermann — M. Šťastný, P. Šťastný, Černík
KANADA: Bouchard — Shand, Ribble, Hampton, Picard, Maxwell, Kearns — Pronovost, Dionne, Hickey — Murphy, Maruk, Unger — Paiement, Sharpley, Lever — Charron, Lysiak
BRANKY: Pouzar, Bubla, Jiří Novák, Peter Šťastný a Černík
ROZHODČÍ: Pierce (USA) — Ferber (Švédsko) a Vanhanen (Finsko)

ČSSR-KANADA 3:2

Pátek 12. května — 14 500 diváků (2:2, 0:0, 1:0)
ČSSR: Holeček — Bubla, Kajkl, Kaberle, Zajíček, Machač, Dvořák — Nový, Hlinka, Pouzar — Martinec, J. Novák, Ebermann — M. Šťastný, P. Šťastný, Černík — Richter, Augusta
KANADA: Herron — Shand, Ribble, Hampton, Picard, Maxwell, Kearns — MacMillan, Unger, Murphy — Sharpley, Charron, Maruk — Paiement, Lysiak, Lever — Pronovost, Dionne, Hickey
BRANKY: Nový, Ebermann a Machač — Paiement a Pronovost
ROZHODČÍ: Karlsson (Švédsko) — Schweiger (NDR) a Ferber (Švédsko)

HOKEJISTÉ SSSR

noví mistři světa a Evropy '78, po slavnostním závěrečném ceremoniálu MS v Praze. Dole vlevo jistě poznáte Balderise, Cygankova, Treťjaka, Paškova, Fetisova, Fedorova a Kapustina, vzadu stojí Charlamov, Vasiljev, vedoucí výpravy Syč, sekretář hokejové federace SSSR Koloskov, masér Avsejenko, trenér Tichonov, za ním zakrytý V. Golikov, Biljaletdinov, Pervuchin, trenér Jurzinov, herec Leonov a Michajlov.

STŘÍBRNÝ TÝM ČSSR

po skončení letošního MS. Vpředu zleva jsou Jiří Crha, Josef Augusta, Miroslav Dvořák, Jiří Holeček, Pavel Richter, Ivan Hlinka, Vladimír Martinec a Oldřich Machač, vzadu stojí Milan Chalupa, František Černík, Jan Zajíček, trenér dr. Ján Starší, Jaroslav Pouzar, trenér Karel Gut, dr. Ota Trefný, masér Pavel Křížek, Milan Kajkl, František Kaberle, Milan Nový, Marián Šťastný a Jiří Bubla.

KANADŠTÍ HOKEJISTÉ

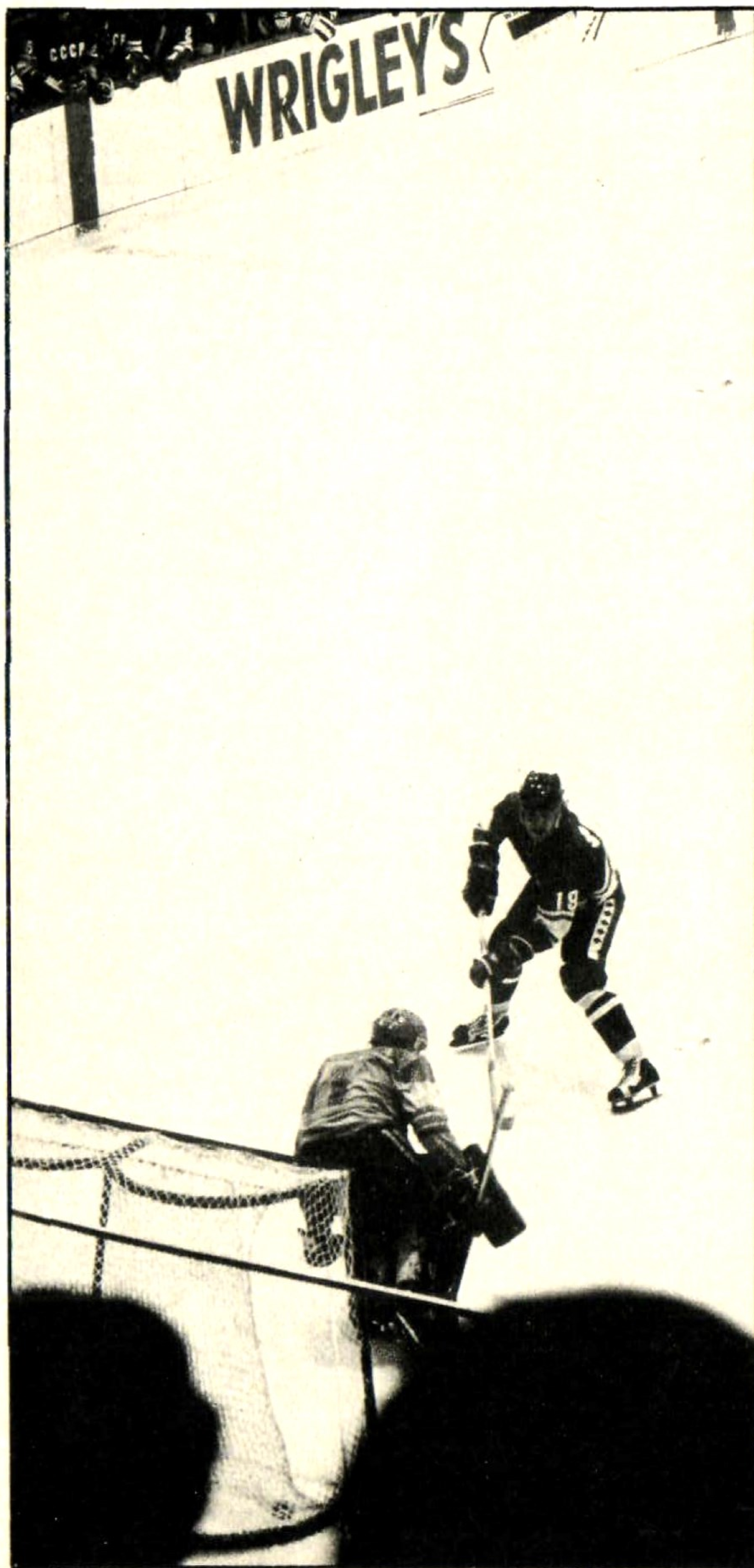
radující se z bronzových medailí. Těžko se dařilo je identifikovat, protože se mezi ně postavila řada dalších členů vedení výpravy a navíc ještě novináři. Vpředu zleva jsou trenér Johnson, Shand, vousatý Maruk, ředitel společnosti Hockey-Canada Eagleson, Dionne, dále pak Herron, Hampton (s knírkem), Picard a Charron, vzadu stojí Pronovost, Hickey, MacMillan (s knírkem), schovaný Unger, Maxwell, Paiement, Kearns (s vousem), vysoký Ribble, trenér Howell, Bouchard, Sharpley, Young, na konci řady pak ještě Murphy, Lever a Lysiak.

VZPOMÍNKY NA VÍDEŇ...

Trenér Lindberg jen nevěřícně kroutil hlavou, když odolával ostrým výtkám švédských novinářů po druhé porážce. „Nedovedu si to vysvětlit. Stejné mužstvo, stejní hráči a jaký propastný rozdíl mezi Prahou a Vídní. Šli jsme o tolik dolů, anebo se tým SSSR během jedné sezóny tak zlepšil?"

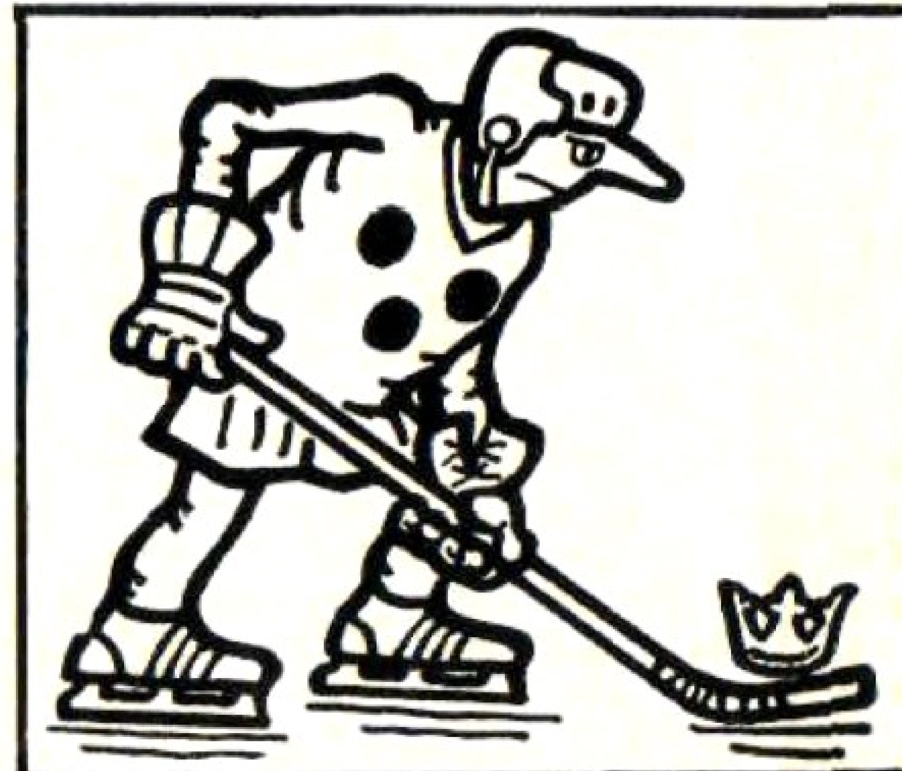
Loni ve Vídni stříbrní hokejisté Tre kronor přehráli sbornou hned dvakrát: 5:1 a v závěrečném utkání, kdy byly na vahách ještě všechny medaile, 3:1. V Praze zklamáni na druhou. Jako by měli hráči v modrých a žlutých dresech „komplex SSSR". Vzpomeňme jen výsledků dva týdny před MS 0:10 a 1:7!

Zvlášť ten druhý zápas v Praze zaplněnou halu zklamal. Běžela 29. minuta hry, na světelném ukazateli byl stav 6:0 a smutného Aströma v brance vystřídal Högosta. Raritou 36. utkání bylo vůbec první trestné střílení na šampionátu; Lundberg ho proměnil v čestný úspěch Švédů. Bylo toho málo . . .

Finský rozhodčí Sepponen moc faulů v prvním utkání neodpískal, ale v tomto případě byl u akce a proto nemohl zůstat němý. Lars Lindgren to v souboji s Petrovem přehnal, spletl si arénu s kluzištěm a proto musel za „katr"

Tohle je unikátní snímek. Celá švédská třetina je prázdná, v akci jsou jedině Högosta a Balderis. Žluktov vyhrál na červené čáře buly, nahrál přesně rozjetému Balderisovi a všech pět švédských hráčů se proměnilo v Lotovu ženu. Jedinečné rychlíkové Balderisovo sólo bylo zakončeno gólem . . .

SSSR-ŠVÉDSKO 6:1

Čtvrtek 4. května — 14 500 diváků (2:0, 1:0, 3:1)
SSSR: Treťjak — Cygankov, Fetisov, Lutčenko, Biljaletdinov, Vasiljev, Pervuchin — Michajlov, Petrov, Charlamov — Balderis, Žluktov, Kapustin — Malcev, V. Golikov, A. Golikov — Makarov, Lebeděv
ŠVÉDSKO: Högosta — Salming, Waltin, Lindgren, Weinstock, Lindblom, Östling — Ahlberg, Brasar, Eriksson — Lundholm, Edberg, Andersson — Olsson, Gradin, Holmgren — Lundberg, Norberg
BRANKY: V. Golikov 2, Kapustin, Charlamov, Michajlov a Balderis — Andersson
ROZHODČÍ: Sepponen (Finsko) — Westreicher (Rakousko) a Schell (Maďarsko)

SSSR-ŠVÉDSKO 7:1

Pátek 12. května — 14 500 diváků (2:0, 5:1, 0:0)
SSSR: Treťjak — Cygankov, Fetisov, Biljaletdinov, Lutčenko, Vasiljev, Pervuchin — Michajlov, Petrov, Charlamov — Balderis, Malcev, Kapustin — Makarov, V. Golikov, A. Golikov
ŠVÉDSKO: Aström (29. Högosta) — Östling, Waltin, Lindgren, Zetterström, Lindblom, Weinstock — Ahlberg, Brasar, Lundberg — Andersson, Edberg, Lundholm — Norberg, Gradin, Eriksson — Olsson, Holmgren
BRANKY: Balderis 3, Petrov, V. Golikov, Vasiljev a Michajlov — Lundberg
ROZHODČÍ: Kompalla (NSR) — Schell (Maďarsko) a Vanhanen (Finsko)

SEJDE Z OČÍ...

...sejde z mysli. To je známá zkušenost a přísloví ji jen potvrzuje. Jsou sice výjimky, ale ty jen potvrzují pravidlo. Každý máme jinou paměť a při vzpomínkách vždy přijde vhod něco, co ji osvěží, upřesní detaily a připomene zapomenuté. Naštěstí dnes už jen na paměť spoléhat nemusíme, protože hlasy přátel a příbuzných zachytí věrně magnetofonový pásek a jejich podobu objektiv fotoaparátu. Získané snímky pak za čerstvé paměti na druhé straně popíšete i s datem pořízení a vždy pak budete přesně vědět, kdo a kdy byl fotografován.

Fotoaparát — to však není jen paměť. Je to i společník, který by vás měl provázet všude. Záleží na vaší fantazii, co jak a kdy se rozhodnete zvěčnit a o dovolené jej určitě využijete. Možnosti je mnoho a podmínka jen jediná — kvalitní a spolehlivý přístroj. To však dnes není žádný problém. Je totiž v možnostech každého z nás si dobrý fotoaparát pořídit, i když momentálně nemá třeba pohromadě příslušnou částku. Ve speciálních prodejnách Foto-Kino pořídíte vybraný přístroj i bez hotovosti na účelovou půjčku a měsíční splátky, takže vybírat můžete zcela podle svého vkusu. Možná, že vám přijde vhod, když vám o některých fotopřístrojích, dovážených ze Sovětského svazu, napřed něco řekneme. Dnes si všimneme fotoaparátů Kijev 6 S, Kijev 80, Zorkij 4, Zenit E a Fotopušky a zmíníme se i o snímací kameře Qarz DS 8-M.

Kijev 6 S je jednooká zrcadlovka vysoké třídy na klasický formát 6×6 cm. Přístroj je určen pro široké a různorodé použití ve všech oborech a vyhovuje nárokům na profesionální i amatérské snímky. Na klasický svitkový film typu 120 pořídíte 12 obrázků, na svitkový film 220 24 obrázků. Žaluziová závěrka má časy od 1/2 do 1/1000 sec. a B a natahuje se pomocí rychlopřevíjecí páčky spřažené s počitadlem snímků. Hledáček je zrcadlový s rozměrem zrcadlového okénka 53×53 mm a zrcadlo se nastavuje do pracovní polohy při natažení závěrky. Pro přímé vidění má prismatický hledáček. Objektiv Vega 12 B má ohniskovou vzdálenost 90 mm a světelnost 1:2,8 a je možné použít řady výměnných objektivů i mezikroužky. Cena tohoto přístroje je 7800 Kčs.

Stejné kvalitativní třídy je i Kijev 80. *Je to pravá zrcadlovka* na svitkový film se stejnými technickými údaji jako předcházející fotoaparát. Navíc má 2 odnímací kazety s filmem, které se mohou vzájemně zaměňovat, aniž by se při manipulaci osvětlil film. Svou koncepcí je i tento přístroj určen profesionálním nebo velmi náročným amatérům. Kijev 80 stojí 7500 Kčs.

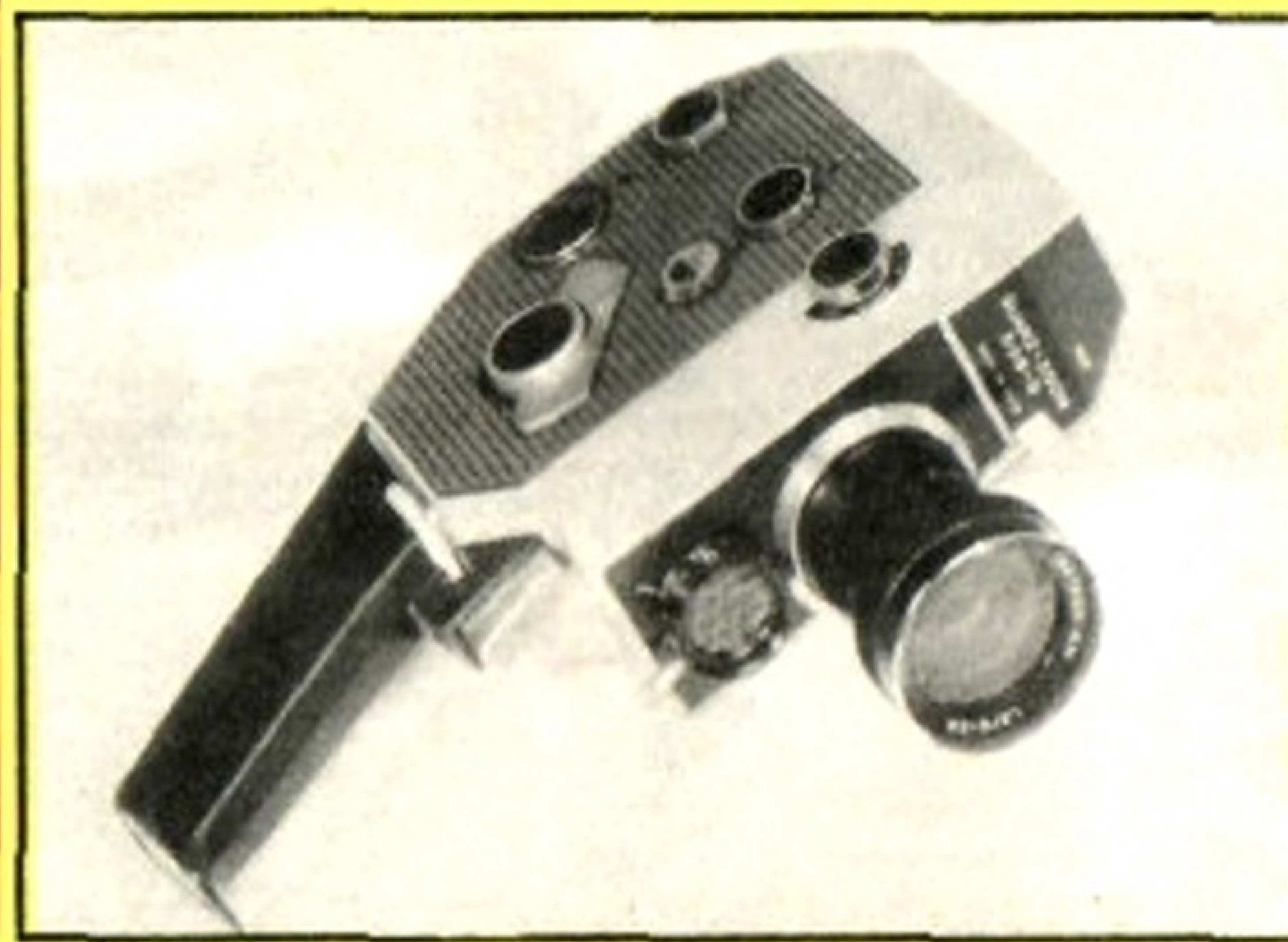
Pro reportážní práci je vhodný maloformátový přístroj na kinofilm Zorkij 4. Má objektiv Jupiter 8 se světelností 1:2 a ohniskovou vzdáleností 50 mm, štěrbinová uzávěrka má časy od 1 sec. do 1/1000 sec. a B a zaostřuje se průhledovým hledáčkem s dálkoměrem, spřaženým s objektivem. Zorkij 4 stojí 1100 Kčs.

Máte-li zájem o jednookou kinofilmovou zrcadlovku, prohlédněte si Zenit E. Závěrka tohoto přístroje je štěrbinová s rychlonatahováním a má časy od 1/30 do 1/500 sec. a B a samospoušť. Zenit E má možnost použití bleskového světla, výměnných objektivů i mezikroužků a je vybaven nesdruženým elektrickým exposimetrem. Naměřené hodnoty se ručně přenášejí na aparát. Zenit E s objektivem Helio o světelnosti 1:2 a ohniskové dálce 58 mm stojí 1400 Kčs.

Dále se zmíníme o velmi kvalitní pravé kinofilmové zrcadlovce, která umožňuje fotografovat vzdálené předměty, plachá zvířata apod. Jmenuje se Fotopuška, má zabudovaný nesdružený osvitoměr a je vybavena dvěma objektivy. Teleobjektiv Tair 3 FS má světelnost 1:4,5 a ohniskovou dálku 300 mm a normální objektiv Helios má světelnost 1:2 a ohniskovou vzdálenost 58 mm. Štěrbinová uzávěrka má časy od 1/30 do 1/500 vteřiny, B a samospoušť. K *příslušenství* Fotopušky patří pažba, filtry, sluneční clona k objektivu Tair, dvě kazety, řemeny a kávová přenosná schránka. Fotopuška stojí 3300 Kčs.

Pro ty, kdo dávají přednost pohyblivým obrázkům, je připravena snímací kamera Quarz — DS 8 — M, která pracuje na film DS 8 — 2×10 m Super 8 mm. Má objektiv Jupiter 24—1 se světelností 1:1,9 a ohniskovou vzdáleností 12,5 mm. Kamera má fix focus, takže není potřeba zaostřovat a při cloně 1,9 je hloubka ostrosti od 1,6 m až do nekonečna. Pracuje ve čtyřech frekvencích snímání — 12, 18, 24 a 48. Clona je spřažená s fotoelektrickým osvitoměrem a rozsah citlivosti je od 12 do 21 DIN, tj. od 12 do 100 ASA. Je poháněná pérovým motorem a má průhledný hledáček, zvětšující 0,4×. Má zařízení pro exponování jednotlivých snímků, zpětné navíjení pro prolínačky a je možné použít předsádkových objektivů — širokoúhlého i teleobjektivu. Kamera Quarz — DS 8 — M stojí 1150 Kčs, ale jak jsme již řekli, jako všechny ostatní přístroje, ji pořídíte i bez hotovosti na účelovou půjčku. Jak vidíte, vybírat je z čeho. Co, to už záleží na vás.

poradna

Obrazový týdeník
NOSITEL VYZNAMENÁNÍ ZA VYNIKAJÍCÍ PRÁCI
VYDÁVÁ ČESKÝ ÚSTŘEDNÍ VÝBOR ČSTV
V NAKLADATELSTVÍ OLYMPIA V PRAZE

Zástupce šéfredaktora: Jiří Pechr ● Sekretář redakce: Václav Folprecht ● Grafická úprava: Karel Cmíral, Jiří Matušinský a Vladimír Wimmer ● Redakce: 115 88 Praha 1, Klimentská 1. Telefony: centrála 665-51. Telex: 12 17 17.

TISKNE POLYGRAFIA, n. p., závod 2, Praha-Smíchov, Grafická 1040.

INZERCI přijímá a za inzerci odpovídá odbytové odd. nakladatelství OLYMPIA 115 88 Praha 1, Klimentská 1, tel. 665-51 linka 274.

VÝHRADNÍM DISTRIBUTOREM časopisu je Poštovní novinová služba. O předplatném informuje a objednávky přijímá každý poštovní úřad a poštovní doručovatelé. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS, ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Praha 1, Jindřišská 14.

Cena výtisku 3 Kčs ● Nevyžádané rukopisy, fotografie, kresby a jiné příspěvky se nevracejí

● VYCHÁZÍ KAŽDÉ ÚTERÝ ●
Redakční uzávěrka tohoto čísla byla 26. května 1978

ISSN 0038-8920

MISTROVSTVÍ SVĚTA A EVROPY

Středa 26. 4.
1. 12.00 Švédsko—NSR 6:2 (2:0, 3:1, 1:1)
2. 16.00 SSSR—USA 9:5 (3:2, 1:2, 5:1)
3. 20.30 ČSSR—NDR 8:0 (2:0, 2:0, 4:0)

Čtvrtek 27. 4.
4. 13.00 Kanada—Finsko 4:6 (4:1, 0:3, 0:2)
5. 17.00 NSR—SSSR 4:7 (2:4, 0:0, 2:3)
6. 20.30 USA—Švédsko 1:5 (1:2, 0:0, 0:3)

Pátek 28. 4.
7. 17.00 Finsko—ČSSR 4:6 (3:1, 1:2, 0:3)
8. 20.30 NDR—Kanada 2:6 (0:3, 0:1, 2:2)

Sobota 29. 4.
9. 17.00 ČSSR—NSR 8:2 (2:1, 4:1, 2:0)
10. 20.30 Švédsko—NDR 10:1 (2:0,4:0, 4:1)

Neděle 30. 4.
11. 17.00 SSSR—Finsko 6:3 (0:2, 3:0, 3:1)
12. 20.30 Kanada—USA 7:2 (2:0, 2:0, 3:2)

Pondělí 1. 5.
13. 17.00 NDR—SSSR 2:10 (1:2, 1:0, 0:8)
14. 20.30 NSR—Kanada 2:6 (0:1, 1:3, 1:2)

Úterý 2. 5.
15. 17.00 USA—ČSSR 3:8 (0:0, 0:3, 3:5)
16. 20.30 Finsko—Švédsko 1:6 (0:0, 0:3, 1:3)

Středa 3. 5.
17. 17.00 USA—NSR 4:7 (1:2, 3:1, 0:4)
18. 20.30 Finsko—NDR 3:4 (1:1, 1:2, 1:1)

Čtvrtek 4. 5.
19. 17.00 Švédsko—SSSR 1:6 (0:2, 0:1, 1:3)
20. 20.30 ČSSR—Kanada 5:0 (1:0, 1:0, 3:0)

Pátek 5. 5.
21. 17.00 NSR—Finsko 5:3 (2:0, 1:1, 2:2)
22. 20.30 NDR—USA 3:7 (1:3, 1:2, 1:2)

Sobota 6. 5.
23. 16.00 SSSR—ČSSR 4:6 (2:1, 1:3, 1:2)
24. 19.30 Kanada—Švédsko 7:5 (1:1, 2:3, 4:1)

Neděle 7. 5.
25. 17.00 NSR—NDR 1:1 (0:1, 1:0, 0:0)
26. 20.30 Finsko—USA 3:3 (1:0, 1:2, 1:1)

Pondělí 8. 5.
27. 17.00 ČSSR—Švédsko 3:2 (0:1, 1:1, 2:0)
28. 20.30 SSSR—Kanada 4:2 (1:0, 0:0, 3:2)

Úterý 9. 5.
29. 17.00 Finsko—NSR 4:4 (1:2, 0:0, 3:2)
30. 20.30 NDR—USA 5:5 (3:0, 2:1, 0:4)

Středa 10. 5.
31. 17.00 Kanada—SSSR 1:5 (0:0, 0:3, 1:2)
32. 20.30 Švédsko—ČSSR 1:6 (0:2, 0:3, 1:1)

Čtvrtek 11. 5.
33. 17.00 NSR—NDR 0:0
34. 20.30 USA—Finsko 4:3 (1:0, 2:2, 1:1)

Pátek 12. 5.
35. 17.00 ČSSR—Kanada 3:2 (2:2, 0:0, 1:0)
36. 20.30 SSSR—Švédsko 7:1 (2:0, 5:1, 0:0)

Sobota 13. 5.
37. 17.00 Finsko—NDR 7:2 (3:1, 4:0, 0:1)
38. 20.30 USA—NSR 4:8 (1:2, 1:1, 2:5)

Neděle 14. 5.
39. 14.00 Švédsko—Kanada 2:3 (1:1, 1:1, 0:1)
40. 17.30 SSSR—ČSSR 3:1 (1:0, 1:0, 1:1)

ALL STARS '78

(Hlasovalo 118 novinářů, kteří tipovali 80 hráčů)

JIŘÍ HOLEČEK (ČSSR) — JIŘÍ BUBLA (ČSSR), VJAČESLAV FETISOV (SSSR) — ALEXANDER MALCEV (SSSR), IVAN HLINKA (ČSSR), SERGEJ KAPUSTIN (SSSR)

NEJLEPŠÍ HRÁČI MS

(Vyhlášeni direktoriátem LIHG)

Brankář: JIŘÍ HOLEČEK (ČSSR)
Obránce: VJAČESLAV FETISOV (SSSR)
Útočník: MARCEL DIONNE (Kanada)
Král střelců: Helmut Balderis (SSSR)
Nejslušnější hráč: Alexander Malcev (SSSR)

NEJLEPŠÍ STŘELCI

9 — Boris Michajlov, Helmut Balderis (oba SSSR), Marcel Dionne (Kanada)
8 — Mike Fidler (USA), Erich Kühnhackl (NSR)
7 — František Černík, Jaroslav Pouzar (oba ČSSR), Vladimir Golikov (SSSR), Rolf Edberg (Švédsko)
6 — Bohuslav Ebermann (ČSSR), Sergej Kapustin (SSSR), Wilf Paiement, Dennis Maruk (oba Kanada), Bengt Lundholm (Švédsko), Juhani Tamminen (Finsko), Rainer Philipp (NSR)
5 — Peter Šťastný (ČSSR), Alexander Malcev (SSSR), Lars Gunnar Lundberg (Švédsko), Pat Hickey (Kanada), Esa Peltonen (Finsko), Marcus Kuhl (NSR)

KANADSKÉ BODOVÁNÍ

1. Erich Kühnhackl (NSR) 16 (8+8)
2. Ivan Hlinka (ČSSR) 14 (4+10)
3. Alexander Malcev (SSSR) 13 (5+8)
4. Rolf Edberg (Švédsko) 12 (7+5)
5. Boris Michajlov (SSSR) 12 (9+3)
6. Marcel Dionne (Kanada) 12 (9+3)
7. Rainer Philipp (NSR) 11 (6+5)
8. Sergej Kapustin (SSSR) 11 (6+5)
9. Bengt Lundholm (Švédsko) 11 (6+5)
10. Bohuslav Ebermann (ČSSR) 11 (6+5)
11. Peter Šťastný (ČSSR) 11 (5+6)
12. Helmut Balderis (SSSR) 11 (9+2)

SOUTĚŽ SLUŠNOSTI

(V závorce uveden počet dvou, pěti a desetiminutových trestů)

1. Finsko 66 b	(33	0	0)
2. ČSSR 74 b.	(32	2	0)
3. NDR 78 b.	(34	2	0)
4. Švédsko 92 b.	(31	0	3)
5. USA 109 b.	(37	5	1)
6. SSSR 114 b.	(42	4	1)
7. NSR 123 b.	(49	1	2)
8. Kanada 164 b.	(52	2	5)

ROZHODČÍ

8 zápasů — Patrick Joseph McCormack (Kanada)
6 zápasů — Kenneth L. Pierce (USA), dr. Vladimír Šubrt (ČSSR), Raimo Johannes Sepponen (Finsko)
5 zápasů — Viktor Dombrovskij (SSSR), Stig Karlsson (Švédsko)
4 zápasy — Josef Kompalla (NSR)

TABULKA 44. MS '78

1. SSSR	10	9	0	1	61:26	18
2. ČSSR	10	9	0	1	54:21	18
3. Kanada	10	5	0	5	38:36	10
4. Švédsko	10	4	0	6	39:37	8
5. NSR	10	3	3	4	35:43	9
6. USA	10	2	2	6	38:58	6
7. Finsko	10	2	2	6	37:44	6
8. NDR	10	1	3	6	20:57	5

TABULKA 56. ME '78

1. SSSR	7	6	0	1	43:18	12
2. ČSSR	7	6	0	1	38:16	12
3. Švédsko	7	3	0	4	27:26	6

V ČÍSLECH A VÝSLEDCÍCH

BYLI NA SOUPISKÁCH

SSSR: Vladislav Treťjak (20), Alexander Paškov (1), — Vjačeslav Fetisov (2), Vladimir Lutčenko (3), Vasilij Pervuchin (5), Valerij Vasiljev (6), Gennadij Cygankov (7), Zenatula Beljaletdinov (14), Jurij Fedorov (15) — Boris Michajlov (13), Vladimir Petrov (16), Valerij Charlamov (17), Helmut Balderis (19), Viktor Žluktov (22), Sergej Kapustin (8), Alexander Golikov (23), Alexander Malcev (10), Vladimir Golikov (25), Jurij Lebeděv (11), Sergej Makarov (24).

ČSSR: Jiří Holeček (2), Jiří Crha (1) — Jiří Bubla (19), Milan Kajkl (17), Oldřich Machač (4), Miroslav Dvořák (9), Milan Chalupa (5), František Kaberle (15), Jan Zajíček (7) — Vladimír Martinec (10), Jiří Novák (11), Jaroslav Pouzar (23), Pavel Richter (8), Ivan Hlinka (21), Bohuslav Ebermann (25), Marián Šťastný (18), Peter Šťastný (26), František Černík (14), Milan Nový (6), Josef Augusta (16).

KANADA: Daniel Bouchard (31), Dennis Herron (1) — Dennis Kearns (4), Brad Maxwell (5), Robert Picard (24), Rick Hampton (2), David Shand (8), Pat Ribble (3) — Dennis Maruk (21), Garry Unger (7), Thomas Lysiak (12), Pat Hickey (6), Don Lever (20), Guy Charron (15), Marcel Dionne (16), Michael Murphy (18), Wilf Paiement (9), Jean Pronovost (19), Glen Sharpley (14), Robert MacMillan (11).

ŠVÉDSKO: Göran Högosta (1), Hardy Åström (30) — Stig Östling (3), Ulf Weinstock (4), Mats Waltin (6), Göran Lindblom (7), Stig Salming (8), Lars Zetterström (26), Lars Lindgren (28) — Leif Holmgren (10), Roland Eriksson (12), Rolf Edberg (15), Mats Ahlberg (16), Bengt Lundholm (17), Lars Gunnar Lundberg (18), Lennart Norberg (19), Nils-Olov Olsson (20), Per-Olov Brasar (22), Kent-Erik Andersson (23), Thomas Gradin (24).

NSR: Erich Weishaupt (23), Bernhard Engelbrecht (2) — Ignaz Berndaner (19), Robert Murray (3), Petr Scharf (6), Udo Kiessling (4), Klaus Auhuber (7), Horst Kretschmer (16) — Alois Schloder (15), Erich Kühnhackl (14), Rainer Philipp (8), Martin Hinterstocker (12), Martin Wild (21), Franz Reindl (10), Walter Köberle (13), Lorenz Funk (9), Vladimir Vacatko (20), Hermann Hinterstocker (18), Johann Zach (17), Marcus Kuhl (11).

USA: Peter LoPresti (1), Jim Warden (30) — Don Jackson (2), Dick Lamby (3), Craig Norwich (14), Glen Patrick (6), Patrick Westrum (8), Ken Morrow (15) — Mike Fidler (7), Tom Younghans (9), Mark Johnson (10), Harvey Bennet (5), Steve Jensen (12), Jim Warner (17), Curt Bennet (4), Mike Eaves (20), Dave Debol (21), Steve Alley (16), Robert Collyard (11), William Gilligan (18).

FINSKO: Urpo Ylönen (1), Antero Kivelä (19) — Pekka Rautakallio (2), Timo Nummelin (3), Risto Siltanen (5), Pekka Marjamäki (7), Tapio Levo (8), Lasse Litma (10), Reijo Ruotsalainen (23) — Seppo Ahokainen (11), Esa Peltonen (12), Martti Karko (14), Juhani Tamminen (16), Mikko Leinonen (17), Matti Hagman (20), Seppo Repo (21), Kari Makkonen (22), Jukka Porvari (25), Matti Rautiainen (24), Pertti Koivulahti (26).

NDR: Wolfgang Kraske (19), Roland Herzig (20) — Frank Braun (6), Dieter Simon (2), Dietmar Peters (17), Joachim Lempio (3), Dieter Frenzel (5), K.-Rüdiger Schröder (1), Reinhard Fengler (4) — Joachim Stasche (10), Rainer Patschinski (9), Rolf Bielas (16), Peter Slapke (15), Eckhard Scholz (11), Friedhelm Bögelsack (12), Gerhard Müller (18), Roland Peters (14), Jürgen Franke (7), Wolfgang Unterdörfel (13), Frank Proske (8).

DIVÁCI

Čtyřicet zápasů mistrovství světa a Evropy vidělo z ochozů Sportovní haly 388 700 diváků (průměr 9717). Třináctkrát byla hala vyprodána (14 500 diváků): sedmkrát na utkání ČSSR, na oba zápasy SSSR—Kanada, SSSR—Švédsko a Kanada—Švédsko.

SKUPINA B (BĚLEHRAD)

Japonsko—Itálie	5:4	(3:1, 1:2, 1:1)
Polsko—Švýcarsko	8:1	(0:0, 6:0, 2:1)
Rumunsko—Norsko	6:4	(1:1, 0:1, 5:2)
Maďarsko—Jugoslávie	4:2	(0:1, 2:0, 2:1)
Maďarsko—Norsko	4:3	(1:1, 2:1, 1:1)
Polsko—Jugoslávie	5:2	(1:1, 3:1, 1:0)
Švýcarsko—Japonsko	6:1	(2:0, 1:1, 3:0)
Rumunsko—Itálie	5:5	(3:1, 1:3, 1:1)
Polsko—Norsko	9:4	(5:0, 3:2, 1:2)
Japonsko—Maďarsko	2:1	(0:0, 1:1, 1:0)
Švýcarsko—Rumunsko	7:3	(2:2, 3:0, 2:1)
Itálie—Jugoslávie	12:3	(3:0, 4:3, 5:0)
Polsko—Maďarsko	7:2	(1:0, 5:0, 1:2)
Norsko—Jugoslávie	7:1	(3:0, 0:0, 4:1)
Japonsko—Rumunsko	5:2	(1:0, 1:1, 3:1)
Švýcarsko—Itálie	7:4	(0:1, 4:1, 3:2)
Rumunsko—Maďarsko	8:0	(1:0, 5:0, 2:0)
Švýcarsko—Norsko	6:6	(1:3, 3:2, 2:1)
Polsko—Itálie	12:2	(6:1, 0:0, 6:1)
Japonsko—Jugoslávie	6:1	(4:0, 1:0, 1:1)
Švýcarsko—Maďarsko	12:5	(5:1, 3:2, 4:2)
Norsko—Itálie	4:3	(1:1, 2:2, 1:0)
Polsko—Japonsko	2:2	(0:1, 0:1, 2:0)
Rumunsko—Jugoslávie	11:0	(5:0, 4:0, 2:0)
Maďarsko—Itálie	5:2	(2:0, 2:1, 1:1)
Japonsko—Norsko	5:1	(0:1, 3:0, 2:0)
Jugoslávie—Švýcarsko	5:3	(2:0, 2:2, 1:1)
Polsko—Rumunsko	8:6	(2:3, 1:0, 5:3)

1. Polsko	7	6	1	0	51:19	13
2. Japonsko	7	5	1	1	26:17	11
3. Švýcarsko	7	4	1	2	42:32	9
4. Rumunsko	7	3	1	3	41:29	7
5. Maďarsko	7	3	0	4	21:36	6
6. Norsko	7	2	1	4	29:34	5
7. Itálie	7	1	1	5	32:41	3
8. Jugoslávie	7	1	0	6	14:48	2

SKUPINA C (LAS PALMAS)

ČLR—Francie 8:4, Holandsko—Belgie 18:3, Rakousko—Dánsko 7:4, Španělsko—Bulharsko 2:7, ČLR—Dánsko 3:2, Rakousko—Francie 9:7, Španělsko—Belgie 11:4, Bulharsko—Holandsko 0:8, ČLR—Belgie 12:1, Dánsko—Francie 7:6, Holandsko—Španělsko 19:0, Rakousko—Bulharsko 3:3, Bulharsko—Belgie 10:3, Holandsko—Francie 12:3, Rakousko—ČLR 9:4, Španělsko—Dánsko 2:10, Holandsko—Dánsko 3:3, Francie—Belgie 9:0, Rakousko—Španělsko 14:4, ČLR—Bulharsko 2:4, Rakousko—Belgie 19:1, Dánsko—Bulharsko 8:3, Španělsko—Francie 3:13, ČLR—Holandsko 4:6, Dánsko—Belgie 22:1, Bulharsko—Francie 0:4, Rakousko—Holandsko 4:8, Španělsko—ČLR 4:14.

1. Holandsko	7	6	1	0	74:17	13
2. Rakousko	7	5	1	1	65:31	11
3. Dánsko	7	4	1	2	59:25	9
4. ČLR	7	4	0	3	47:30	8
5. Bulharsko	7	3	1	3	27:30	7
6. Francie	7	3	0	4	46:39	6
7. Španělsko	7	1	0	6	26:84	2
8. Belgie	7	0	0	7	13:101	0

NEBE A DUDY

Högosta asi neříká do drátů nic lichotivého, protože chvíli před tím jeho spoluhráči zaspali. Ebermann zajel s kotoučem za branku a Jirka Novák (za ním je schovaný Martinec) zvýšil na 3:0! Zetterström vzadu zpytuje svědomí . . .

◄*Bubla v nehokejové pozici sleduje, jak štírek Edberg nabírá rychlost k naší brance; vzadu je Lundholm*

ČSSR-ŠVÉDSKO 3:2

Pondělí 8. května — 14 500 diváků (0:1, 1:1, 2:0)
ČSSR: Holeček — Bubla, Kajkl, Kaberle, Zajíček, Machač, Dvořák — Richter, Hlinka, Augusta — Martinec, Nový, Ebermann — M. Šťastný, P. Šťastný, Černík — Pouzar, Novák
ŠVÉDSKO: Högosta — Salming, Waltin, Lindgren, Zetterström, Östling, Lindblom — Ahlberg, Brasar, Lundberg — Andersson, Edberg, Lundholm — Norberg, Gradin, Holmgren — Olsson, Eriksson
BRANKY: Ebermann, Pouzar a Černík — Ahlberg a Lundholm
ROZHODČÍ: McCormack (Kanada) — Schweiger (NDR) a Vanhanen (Finsko)

ČSSR-ŠVÉDSKO 6:1

Středa 10. května — 14 500 diváků (2:0, 3:0, 1:1)
ČSSR: Holeček — Bubla, Kajkl, Kaberle, Zajíček, Machač, Dvořák — Nový, Hlinka, Pouzar — Martinec, Novák, Ebermann — M. Šťastný, P. Šťastný, Černík — Augusta
ŠVÉDSKO: Högosta — Salming, Waltin, Lindgren, Zetterström, Lindblom, Östling, Weinstock — Ahlberg, Brasar, Lundberg — Andersson, Edberg, Lundholm — Norberg, Gradin, Eriksson — Holmgren
BRANKY: Martinec 2, Ebermann, Nový, Novák a Pouzar — Lundholm
ROZHODČÍ: McCormack (Kanada) — Schell (Maďarsko) a Schweiger (NDR)

V ČÍSLECH A VÝSLEDCÍCH

BYLI NA SOUPISKÁCH

SSSR: Vladislav Treťjak (20), Alexander Paškov (1), — Vjačeslav Fetisov (2), Vladimir Lutčenko (3), Vasilij Pervuchin (5), Valerij Vasiljev (6), Gennadij Cygankov (7), Zenatula Beljaletdinov (14), Jurij Fedorov (15) — Boris Michajlov (13), Vladimir Petrov (16), Valerij Charlamov (17), Helmut Balderis (19), Viktor Žluktov (22), Sergej Kapustin (8), Alexander Golikov (23), Alexander Malcev (10), Vladimir Golikov (25), Jurij Lebedĕv (11), Sergej Makarov (24).

ČSSR: Jiří Holeček (2), Jiří Crha (1) — Jiří Bubla (19), Milan Kajkl (17), Oldřich Machač (4), Miroslav Dvořák (9), Milan Chalupa (5), František Kaberle (15), Jan Zajiček (7) — Vladimir Martinec (10), Jiři Novák (11), Jaroslav Pouzar (23), Pavel Richter (8), Ivan Hlinka (21), Bohuslav Ebermann (25), Marián Šťastný (18), Peter Šťastný (26), František Černík (14), Milan Nový (6), Josef Augusta (16).

KANADA: Daniel Bouchard (31), Dennis Herron (1) — Dennis Kearns (4), Brad Maxwell (5), Robert Picard (24), Rick Hampton (2), David Shand (8), Pat Ribble (3) — Dennis Maruk (21), Garry Unger (7), Thomas Lysiak (12), Pat Hickey (6), Don Lever (20), Guy Charron (15), Marcel Dionne (16), Michael Murphy (18), Wilf Paiement (9), Jean Pronovost (19), Glen Sharpley (14), Robert MacMillan (11).

ŠVÉDSKO: Göran Högosta (1), Hardy Åström (30) — Stig Östling (3), Ulf Weinstock (4), Mats Waltin (6), Göran Lindblom (7), Stig Salming (8), Lars Zetterström (26), Lars Lindgren (28) — Leif Holmgren (10), Roland Eriksson (12), Rolf Edberg (15), Mats Ahlberg (16), Bengt Lundholm (17), Lars Gunnar Lundberg (18), Lennart Norberg (19), Nils-Olov Olsson (20), Per-Olov Brasar (22), Kent-Erik Andersson (23), Thomas Gradin (24).

NSR: Erich Weishaupt (23), Bernhard Engelbrecht (2) — Ignaz Berndaner (19), Robert Murray (3), Petr Scharf (6), Udo Kiessling (4), Klaus Auhuber (7), Horst Kretschmer (16) — Alois Schloder (15), Erich Kühnhackl (14), Rainer Philipp (8), Martin Hinterstocker (12), Martin Wild (21), Franz Reindl (10), Walter Köberle (13), Lorenz Funk (9), Vladimir Vacatko (20), Hermann Hinterstocker (18), Johann Zach (17), Marcus Kuhl (11).

USA: Peter LoPresti (1), Jim Warden (30) — Don Jackson (2), Dick Lamby (3), Craig Norwich (14), Glen Patrick (6), Patrick Westrum (8), Ken Morrow (15) — Mike Fidler (7), Tom Younghans (9), Mark Johnson (10), Harvey Bennet (5), Steve Jensen (12), Jim Warner (17), Curt Bennet (4), Mike Eaves (20), Dave Debol (21), Steve Alley (16), Robert Collyard (11), William Gilligan (18).

FINSKO: Urpo Ylönen (1), Antero Kivelä (19) — Pekka Rautakallio (2), Timo Nummelin (3), Risto Siltanen (5), Pekka Marjamäki (7), Tapio Levo (8), Lasse Litma (10), Reijo Ruotsalainen (23) — Seppo Ahokainen (11), Esa Peltonen (12), Martti Karko (14), Juhani Tamminen (16), Mikko Leinonen (17), Matti Hagman (20), Seppo Repo (21), Kari Makkonen (22), Jukka Porvari (25), Matti Rautiainen (24), Pertti Koivulahti (26).

NDR: Wolfgang Kraske (19), Roland Herzig (20) — Frank Braun (6), Dieter Simon (2), Dietmar Peters (17), Joachim Lempio (3), Dieter Frenzel (5), K.-Rüdiger Schröder (1), Reinhard Fengler (4) — Joachim Stasche (10), Rainer Patschinski (9), Rolf Bielas (16), Peter Slapke (15), Eckhard Scholz (11), Friedhelm Bögelsack (12), Gerhard Müller (18), Roland Peters (14), Jürgen Franke (7), Wolfgang Unterdörfel (13), Frank Proske (8).

DIVÁCI

Čtyřicet zápasů mistrovství světa a Evropy vidělo z ochozů Sportovní haly 388 700 diváků (průměr 9717). Třináctkrát byla hala vyprodána (14 500 diváků): sedmkrát na utkání ČSSR, na oba zápasy SSSR—Kanada, SSSR—Švédsko a Kanada—Švédsko.

SKUPINA B (BĚLEHRAD)

Japonsko—Itálie	5:4	(3:1, 1:2, 1:1)
Polsko—Švýcarsko	8:1	(0:0, 6:0, 2:1)
Rumunsko—Norsko	6:4	(1:1, 0:1, 5:2)
Maďarsko—Jugoslávie	4:2	(0:1, 2:0, 2:1)
Maďarsko—Norsko	4:3	(1:1, 2:1, 1:1)
Polsko—Jugoslávie	5:2	(1:1, 3:1, 1:0)
Švýcarsko—Japonsko	6:1	(2:0, 1:1, 3:0)
Rumunsko—Itálie	5:5	(3:1, 1:3, 1:1)
Polsko—Norsko	9:4	(5:0, 3:2, 1:2)
Japonsko—Maďarsko	2:1	(0:0, 1:1, 1:0)
Švýcarsko—Rumunsko	7:3	(2:2, 3:0, 2:1)
Itálie—Jugoslávie	12:3	(3:0, 4:3, 5:0)
Polsko—Maďarsko	7:2	(1:0, 5:0, 1:2)
Norsko—Jugoslávie	7:1	(3:0, 0:0, 4:1)
Japonsko—Rumunsko	5:2	(1:0, 1:1, 3:1)
Švýcarsko—Itálie	7:4	(0:1, 4:1, 3:2)
Rumunsko—Maďarsko	8:0	(1:0, 5:0, 2:0)
Švýcarsko—Norsko	6:6	(1:3, 3:2, 2:1)
Polsko—Itálie	12:2	(6:1, 0:0, 6:1)
Japonsko—Jugoslávie	6:1	(4:0, 1:0, 1:1)
Švýcarsko—Maďarsko	12:5	(5:1, 3:2, 4:2)
Norsko—Itálie	4:3	(1:1, 2:2, 1:0)
Polsko—Japonsko	2:2	(0:1, 0:1, 2:0)
Rumunsko—Jugoslávie	11:0	(5:0, 4:0, 2:0)
Maďarsko—Itálie	5:2	(2:0, 2:1, 1:1)
Japonsko—Norsko	5:1	(0:1, 3:0, 2:0)
Jugoslávie—Švýcarsko	5:3	(2:0, 2:2, 1:1)
Polsko—Rumunsko	8:6	(2:3, 1:0, 5:3)

1. Polsko	7	6	1	0	51:19	13
2. Japonsko	7	5	1	1	26:17	11
3. Švýcarsko	7	4	1	2	42:32	9
4. Rumunsko	7	3	1	3	41:29	7
5. Maďarsko	7	3	0	4	21:36	6
6. Norsko	7	2	1	4	29:34	5
7. Itálie	7	1	1	5	32:41	3
8. Jugoslávie	7	1	0	6	14:48	2

SKUPINA C (LAS PALMAS)

ČLR—Francie 8:4, Holandsko—Belgie 18:3, Rakousko—Dánsko 7:4, Španělsko—Bulharsko 2:7, ČLR—Dánsko 3:2, Rakousko—Francie 9:7, Španělsko—Belgie 11:4, Bulharsko—Holandsko 0:8, ČLR—Belgie 12:1, Dánsko—Francie 7:6, Holandsko—Španělsko 19:0, Rakousko—Bulharsko 3:3, Bulharsko—Belgie 10:3, Holandsko—Francie 12:3, Rakousko—ČLR 9:4, Španělsko—Dánsko 2:10, Holandsko—Dánsko 3:3, Francie—Belgie 9:0, Rakousko—Španělsko 14:4, ČLR—Bulharsko 2:4, Rakousko—Belgie 19:1, Dánsko—Bulharsko 8:3, Španělsko—Francie 3:13, ČLR—Holandsko 4:6, Dánsko—Belgie 22:1, Bulharsko—Francie 0:4, Rakousko—Holandsko 4:8, Španělsko—ČLR 4:14.

1. Holandsko	7	6	1	0	74:17	13
2. Rakousko	7	5	1	1	65:31	11
3. Dánsko	7	4	1	2	59:25	9
4. ČLR	7	4	0	3	47:30	6
5. Bulharsko	7	3	1	3	27:30	7
6. Francie	7	3	0	4	46:39	6
7. Španělsko	7	1	0	6	26:84	2
8. Belgie	7	0	0	7	13:101	0

SBOHEM, JIRKO

Jiří HOLEČEK,
zasloužilý mistr sportu,
Sparta Praha

Zatím smutek ještě necítí, ještě ne. Skončil dlouhou cestu, která se ve své závěrečné fázi točila serpentinami vrcholového sportu a dospěl k okamžikům, na které se už delší dobu těšil. Až si konečně trochu odpočine, až z něho spadne to stálé podivně vyčerpávající napětí několika posledních sezón. Neví, jak se bude cítit za čas, ale zatím nemá pocit, že by se s něčím loučil a něčeho litoval.

Ke svému poslednímu zápasu v reprezentačním dresu ČSSR nastupoval proti hokejistům SSSR v podivuhodně vyladěné duševní kondici. Cítil se v takové formě, jakou snad už neměl celý dlouhý rok. Chtěl se rozloučit vítězstvím, nebo alespoň tím, že obsadí spolu se svými spoluhráči na svém posledním světovém šampionátu první místo. Bohužel, nepovedlo se. I tak odchází NĚKDO.

Jako milióny jiných prošel hokejovými začátky a nekonečně dlouhými přestupy z jedné věkové kategorie do druhé. Dospěl v muže a stal se prvoligovým hráčem. Probil se mezi reprezentační elitu. Poznal bolesti mnoha vážných zranění i jiné dlouhotrvající fyzické potíže, k nimž daly impuls drásavé duševní prožitky nekonečně se vracejících herních stressových situací.

Ale ochutnal i vítězství a triumfy. Byl při tom, když získalo Československo ve dvaasedmdesátém po třiadvaceti letech znovu titul mistra světa. A titul světového šampióna vybojoval pak ještě dvakrát. Startoval na deseti světových mistrovstvích a na dvou olympijských turnajích. Na těch největších světových soutěžích byl hlasováním novinářských expertů zvolen pětkrát do „mužstva hvězd" a direktoriátem LIHG byl rovněž pětkrát vyhlášen nejlepším brankářem mistrovství. Takového ocenění se v historii dosavadních čtyřiačtyřiceti světových šampionátů ještě nikdy nikomu nedostalo.

Kdyby tak začínal znova, o co by byl moudřejší! Dnes už to ví. Techniku zvládne značné množství brankářů. Taktiku už méně, ale oboje se lze naučit. Nejdůležitější věcí u brankáře je psychika. Tu si musí každý „udělat" sám. Člověk k tomu kumštu dospěje většinou až postupem let a hromaděním zkušeností. Dostat sám sebe do duševní kondice, to je v brankářském řemesle to nejdůležitější — protože hrozně individuální. Umět se připravit psychicky a držet se. Ovládnout sám svoji vůli. Nezměknout při neúspěchu. Nikoho se nebát a bojovat za každého stavu. Nikdy nic neošidit.

Ne, s hokejem se ještě neloučí. Pouze ve čtyřiatřiceti letech vrátil reprezentační dres, který oblékal ke 162 zápasům. Každý z nás jednou dojde na místo, odkud se už jen ohlédne zpět. A tak tedy, Fakire, sbohem.

A děkujeme!

STADIÓN